

SVEA HOVRÄTT
Miljööverdomstolen

ARKIVETS EX

DOM
2004-12-21

Mål nr M 9923-02
Aktbilaga 27

Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Stockholms tingsrätts, miljödomstolen, dom 2002-10-11 i mål nr M 39-99, M 232-00, se bilaga A

KLAGANDE

Länsstyrelsen i Södermanlands län, 611 86 Nyköping

MOTPART

Avesta Polarit AB, 556001-8748, Box 16377, 103 27 STOCKHOLM

Ombud

Advokaten **M.A.**, Box 7493, 103 92 STOCKHOLM

SAKEN

Ansökan om tillstånd till verksamheten vid stålverk (SNI-kod 27-2) (valsverket i Nyby), Eskilstuna kommun, Södermanlands län

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Miljööverdomstolen ändrar miljödomstolens domslut enligt följande.

A. Förordnandet att det beviljade tillståndet, när det vunnit laga kraft, ersätter tidigare tillstånd för verksamheten, upphävs.

B. Villkor 1, andra stycket, skall ha följande lydelse:

Produktionsanläggningarna får drivas endast om föreskrivna reningsanordningar är i drift. Vid bortfall av reningsutrustning får dock berörd process drivas under så lång tid som behövs för att det inte skall uppstå skada på produktionsutrustning eller allvarlig försämring av arbetsmiljön.

C. Villkor 7 upphävs.

D. Villkor 10 skall ha följande lydelse:

Kemiska produkter, däri inbegripet farligt avfall, skall förvaras på ett för produkten beständigt och tätt underlag. Förvaringsplatsen skall hållas torr och invallad. Invallningen skall inrymma hela förvaringskärlens volym. Vid förvaring av flera kärl inom samma invallning skall denna inrymma hälften av de ingående kärlets volym, dock minst det största kärlets volym.

Postadress
Box 2290
103 17 STOCKHOLM

Besöksadress
Birger Jarls Torg 2

Telefon
08-700 34 00

Telefax
08-21 93 27

Expeditionstid
09.00 – 11.30
12.30 – 15.00

- E. Villkor 11 upphävs
- F. Villkor 13 skall ha följande lydelse:

Bolaget skall senast ett år efter att domen vunnit laga kraft till tillsynsmyndigheten redovisa resultatet av en undersökning enligt MIFO fas 1, omfattande en historisk redovisning av vilka verksamheter som bedrivits inom olika delar av bolagets nuvarande verksamhetsområde och vilka föreningar detta kan ha medfört i marken.

- G. Villkor 15 skall ha följande lydelse.

Deponering skall ske kampanjvis. Under uppbyggnaden skall slammet successivt täckas med plast eller med annat material som är tätt mot nederbörd. Eventuellt uppkommet lakvatten under uppbyggnadsskedet skall omhändertas enligt villkor 16.

- H. Villkor 16 skall ha följande lydelse.

Lakvattnet från deponin skall uppsamlas och avledas till bolagets reningsanläggning för metallhaltigt avloppsvatten.

- I. Villkoren 17 och 18 upphävs.

YRKANDEN M.M. I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Länsstyrelsen i Södermanlands län (länsstyrelsen) har överklagat miljödomstolens dom och yrkat följande ändringar i villkoren:

Villkor 1 andra stycket om haverier skall i första hand utgå helt och i andra hand ändras till följande lydelse:

”Produktionsanläggningarna får inte drivas om inte föreskrivna reningsanordningar är i drift. Vid bortfall av reningsutrustning får dock ifrågavarande process drivas under så lång tid som behövs för att inte skada produktionsutrustning eller allvarligt försämra arbetsmiljön. Tillsynsmyndigheten skall i nämnda fall underrättas så snart som möjligt.

Därutöver får tillsynsmyndigheten i varje enskilt fall medge drift under viss tid med iakttagande av särskilda villkor som myndigheten bestämmer. Ett sådant medgivande får dock aldrig medföra att ett gränsvärde överskrids.”

Villkor 7 om förvaring av syror, betbad och oljor skall utgå i sin helhet.

Villkor 11 om lagringsplatser för oljehaltigt avfall skall ersättas av följande villkor för förvaring av alla typer av farligt avfall:

”Farligt avfall skall förvaras på ett för avfallet beständigt och tätt underlag. Förvaringsplatsen skall hållas torr och för flytande farligt avfall även invallad. Invallningen skall inrymma hela förvaringskärlets volym. Vid förvaring av flera kärl i samma invallning skall denna inrymma hälften av de ingående kärlets volym, dock minst det största kärlets volym.”

Villkor 13 om undersökning av förorenade områden skall ändras till följande lydelse:

”Bolaget skall utreda påverkan på omgivningen från förorenade områden. Utredningen skall genomföras i enlighet med MIFO-modellen som finns redovisad i Naturvårdsverkets rapport 4918. Både MIFO fas 1 och fas 2 skall genomföras. Utredningen skall omfatta förorenade områden som företaget gett upphov till eller på annat sätt ansvarar för både inom och utanför dagens industriområde. Den översiktliga undersökningen enligt MIFO fas 2 skall omfatta samtliga, enligt fas 1, identifierade förorenade områden. Företaget skall upprätta en provtagningsplan för provtagning enligt MIFO fas 2. Av provtagningsplanen skall bland annat framgå vilka medier som skall provtagas, var proverna skall tas, hur och vilka analyser som skall göras på provtaget material. Utredningen enligt MIFO fas 1 skall redovisas till miljödomstolen inom ett år från det att miljödomstolens beslut vunnit laga kraft. Samtidigt skall provtagningsplanen lämnas in till och godkännas av miljödomstolen. MIFO fas 2 skall redovisas till miljödomstolen inom tre år från det att miljödomstolens beslut vunnit laga kraft. Delredovisning skall ges in till tillsynsmyndigheten minst en gång per år.”

Villkor 14-19 om deponering av farligt avfall skall ersättas av följande villkor:

”Miljödomstolen uppskjuter enligt 22 kap. 27 § miljöbalken under en prøvotid avgörandet av vilka villkor som skall gälla för avslutning och efterbehandling av den befintliga deponin.

Under prøvotiden skall bolaget vidta åtgärder samt utföra utredningar och undersökningar enligt följande.

U6. Bolaget skall utreda vilka åtgärder som behöver vidtas för att senast vid utgången av 2008 avsluta deponin i enlighet med bestämmelserna i förordningen (2001:512) om deponering av avfall (deponiförordningen).

Utredningen U6 skall genomföras i samråd med tillsynsmyndigheten och redovisas till miljödomstolen före utgången av juni månad 2003. Redovisningen skall också innehålla förslag till tidsplan för avslutningen.”

Vidare bör provisoriska föreskrifterna P9-P14 gälla för deponin. Föreskrifterna är med ett undantag i sak identiska med de slutliga villkoren 14-19 i miljödomstolens dom. Undantaget avser villkor P13, där följande tillägg yrkas: ”Sluttäckningen skall konstrueras så att lakvatten inte läcker med mer än 5 liter per kvadratmeter och år.”

Avesta Polarit AB (bolaget) har medgett att villkor 7 utgår förutsatt att syror, betbad och oljor anses ingå i termen kemiska produkter. Länsstyrelsens övriga ändringsyrkanden har bestritts. Villkor 1 andra stycket första punkten bör enligt bolaget ändras till följande: "Om reningsanordning eller delar av dem faller bort skall inom berörd del av verksamheten produktionen avbrytas. Emellertid får pågående process alltid föras till slut." Bolaget har även yrkat att länsstyrelsens yrkande om en prövotid för deponeringsverksamheten bör avvisas eller ogillas eftersom det inte behandlats av miljödomstolen.

UTREDNINGEN I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Naturvårdsverket, Kommunstyrelsen i Eskilstuna kommun och Miljö- och byggnämnden i Eskilstuna kommun (Miljö- och byggnämnden) har yttrat sig.

Målet har företagits till avgörande utan huvudförhandling med stöd av 23 kap. 6 § första stycket miljöbalken..

UTVECKLING AV TALAN M.M. I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Haverivillkor

Länsstyrelsen har anfört bl.a. följande.

Frågor om vad som under särskilda omständigheter kan godtas i form av drift utan viss föreskriven reningsutrustning bör i förekommande fall regleras inom ramen för de specifika villkoren där så är lämpligt. Det är väsentligt att den skyddsnivå för människors hälsa och miljön som garanteras av övriga tillståndsvillkor inte kan urholkas genom att anläggningen tillåts drivas utan reningsutrustning under längre tidsperioder än vad som är oundvikligt av tekniska eller säkerhetsmässiga orsaker. Det skall särskilt beaktas att kväveoxidutsläppen från verksamheten orenade utgör en väsentlig andel av den kommande miljö kvalitetsnormen för luft och att utsläppen av kväve och metaller till den hårt belastade Nybyån i normalfallet begränsas av reningsteknik med relativt hög prestanda.

Om villkoret inte upphävs bör det formuleras om. Nuvarande lydelse lämnar alltför stort utrymme för tolkningar för att vara acceptabelt från hälso- och miljöskyddssynpunkt. Utgångspunkten för villkoret bör vara att särskilda produktions tekniska eller arbetsmiljörelaterade orsaker omöjliggör en direkt stängning av processen i händelse av reningsutrustningshaveri. De delar av anläggningen som ger upphov till de största utsläppen till luft och vatten är i flera fall kontinuerliga processteg som normalt stoppas för underhåll vid ett fåtal tillfällen per år. Det är tvetydligt vad "föras till slut" innebär i dessa fall. Formuleringen kan leda till att människors hälsa och miljö i omgivningen utsätts för oacceptabelt stor belastning. Eventuell drift av anläggningen utan fungerande reningsutrustning som leder till att inte villkoren kan innehållas borde därför begränsas till den tid det tar att på ett säkert sätt stoppa processen, vilket regleras i länsstyrelsens förslag till alternativt villkorsformulering. Om verksamhetens gränsvärdesvillkor sedan kan innehållas trots drift under viss tid

utan reningsutrustning kan medgivande till detta i det enskilda fallet göras av tillsynsmyndigheten. På detta sätt kan en relativt god skyddsnivå för omgivningen tillgodoses samtidigt med bolagets krav på flexibilitet. Villkorskonstruktionen återfinns t.ex. i Koncessionsnämndens beslut 137-27-97 för SSAB:s verksamhet i Luleå.

Bolaget har anfört i huvudsak följande.

Länsstyrelsens yrkande att haverivillkoret i sin helhet skall utgå bestrids eftersom produktionsutrustningen förstörs helt eller delvis om det inte finns möjlighet till fortsatt drift vid haveri.

Länsstyrelsens yrkande i andra hand att haverivillkoret ska ändras bestrids eftersom det inte är realistiskt att tillsynsmyndigheten vid haveri skall medge fortsatt drift i varje enskilt fall. Bortfall av reningsutrustning fordrar omedelbara åtgärder samtidigt som tillsynsmyndighetens personal kan vara oanträffbar. Produktionen kan inte stoppas i avvaktan på att särskilt tillstånd lämnas. Det framgår redan av 6 § förordningen om egenkontroll att bolaget måste anmäla eventuella driftsstörningar till tillsynsmyndigheten.

Miljö- och byggnämnden har ställt sig bakom länsstyrelsens andrahandsyrkande men har förklarat sig kunna även acceptera bolagets förslag.

Naturvårdsverket har i huvudsak ställt sig bakom länsstyrelsens andrahandsyrkande, men föreslagit en ändring av andra stycket i det föreslagna villkoret med innebörden att tillsynsmyndigheten får medge drift i varje enskilt fall endast "om särskilda skäl finns".

Förvaring av syror, oljor och betbad

Länsstyrelsen har anfört bl.a. följande.

Syror, betbad och oljor som omfattas av villkor 7 är per definition kemiska produkter som regleras i villkor 10. Det innebär en olämplig dubbelreglering eftersom de två villkoren har olika krav på skyddsåtgärder. Exempelvis ställer villkor 10 mer långtgående krav på underlaget. Genom att låta villkor 10 ensam reglera förvaringen av alla kemiska produkter uppnås en god skyddsnivå.

Miljö- och byggnämnden har tillstyrkt länsstyrelsens yrkande.

Förvaring av farligt avfall

Länsstyrelsen har anfört bl.a. följande.

Villkor 11 är för snävt utformat eftersom det endast reglerar förvaring av oljehaltigt avfall. Flera andra typer av farligt avfall, exempelvis förbrukade betbad och avvattnat metallhydroxidslam, uppkommer såväl i bolagets egen verksam-

het som inom ramen för den avfallshantering som bolaget genomför åt närliggande verksamheter. Villkoret bör därför utvidgas till att omfatta hela förvaringen av farligt avfall. Annars kan en olämplig förvaring leda till att människors hälsa och miljön skadas allvarligt. Frågan bör avgöras inom ramen för tillståndsprövningen och inte hänskjutas till tillsynsmyndigheten enligt 22 kap. 25 § miljöbalken.

Skyddsnivån i villkor 11 är för låg. En hårdgjord yta kan inte anses tillräcklig för att hindra förorening av omgivande mark och vatten genom läckage. Uttrycket "möjlighet att uppsamla spill" öppnar för tolkning om huruvida invallning till skydd mot totalhaveri på uppsamlingsbehållare täcks av villkoret eller inte.

Bolaget har anfört bl.a. följande.

Den av länsstyrelsen yrkade villkorspunkten behövs inte. Förordningen (2001:512) om deponering av avfall och avfallsförordningen (2001:1063) rör båda förvaring av farligt avfall. Förutsättningarna för deponering av farligt avfall kan ändras i dessa förordningar. Vidare får villkor fastställas av en särskild tillsynsmyndighet. Miljödomstolens dom delegerar till tillsynsmyndigheten att meddela villkor.

Miljö- och byggnämnden har tillstyrkt länsstyrelsens yrkande.

Markuundersökningar

Länsstyrelsen har anfört bl.a. följande.

Området har bedömts tillhöra riskklass 1. Det är därför angeläget att föroreningssituationen i området undersöks enligt MIFO fas 1 och 2. Länsstyrelsens översiktliga utredning av ansvarsförhållandena visar att det kan antas att bolaget har ett ansvar för verksamheter som pågått såväl inom som utanför nuvarande industriområde från och med år 1897 och framåt. Riskklassningen innebär också att det är skäligt att kräva en MIFO fas 2-undersökning mot bakgrund av vad som framkommer i fas 1. Utredningen bör redovisas till miljödomstolen.

Bolaget har anfört bl.a. följande.

Myndigheternas krav medför omfattande undersökningar. Nuvarande industriell verksamhet bedrivs inom ett område av 60 000 m². Utanför detta finns stora områden där industriell verksamhet tidigare har bedrivits. Undersökningsskyldigheten bör begränsas till bolagets nuvarande verksamhetsområde och omfatta i första hand områden där man vet att olyckor har inträffat. Vidare kan domstolen inte föreskriva om en markutredning inom område där några byggnadsåtgärder inte kommer att utföras eller där någon industriverksamhet över huvud taget inte förekommer. Länsstyrelsens yrkande omfattar en efterbehandlingsåtgär-

gärd som inte kan föreskrivas i ett tillståndsärende. Slutligen bör tidpunkten för redovisning till tillsynsmyndigheten bestämmas till 1-2 år efter lagakraftvunnen dom i frågan.

Naturvårdsverket och Miljö- och byggnämnden har ställt sig bakom länsstyrelsens yrkande. Miljö- och byggnämnden har vidare anfört bl.a. följande. Tidpunkterna för redovisning av MIFO fas 1 och 2 är för snäva. Om Miljööverdomstolen finner att villkoret inte skall ändras, bör det tydliggöras att tillsynsmyndigheten prövar utformning och omfattning av de undersökningar som skall utföras efter att MIFO fas 1 slutförts och redovisats. Tillsynsmyndigheten skall alltså inte vara bunden av de domskäl som anges av miljödomstolen.

Deponering av metallhydroxidslam

Länsstyrelsen har anfört bl.a. följande.

Kravet på anpassnings- eller avslutningsplan i deponeringsförordningen gäller inte för deponin eftersom denna prövats efter den 16 juli 2001. De enda krav som kan ställas på sådana planer måste framgå av domslutet. Miljödomstolens domslut innehåller inga krav på ytterligare redovisningar från bolaget eller möjligheter att ändra villkoren. Villkoren 14-19 skall ses som slutliga villkor och tillsynsmyndigheten kan inte ställa hårdare villkor än dem, som anges i domen. Villkoren är mildare än vad som krävs enligt 19-22 §§ deponeringsförelsen. Miljödomstolen har därmed medgett avsteg enligt 24 § deponeringsförordningen. Det framgår av domskälen att miljödomstolen inte avsett att meddela sådant avsteg. De villkor som skall gälla för avslutning och efterbehandling av deponin bör bestämmas efter att en avslutningsplan har lämnats in. Domen bör ändras så att detta blir möjligt. Planen bör lämnas in till miljödomstolen. Villkor för deponeringsverksamheten har stor betydelse för deponins miljöpåverkan och fastställande av villkor bör inte överlåtas till tillsynsmyndigheten.

Bolaget har anfört följande.

Om Miljööverdomstolen behandlar länsstyrelsens yrkande om en provotid för deponeringsverksamheten skall beaktas att rätten enligt tillståndet att deponera 50 000 m³ hydroxidslam varken har tidsbegränsats eller överklagats och att det saknas anledning att sätta på provotid frågan om vilka åtgärder som skall vidtagas vid avslutning och efterbehandling av deponin. Vidare skall deponeringsförordningen beaktas vid en tillståndsprovning enligt miljöbalken.

Naturvårdsverket har anfört bl.a. följande.

Deponeringsförelisningen är tillämplig på deponin eftersom den var i drift den 16 juli 2001. Villkoren 17 och 18 i miljödomstolens dom frångår deponeringsförelisningens krav. Det framgår inte att funktionskravet i 22 § förelisningen avseende tätskikt på 5 liter per m² och år skall uppfyllas. Det är inte tillräckligt att ange att tätskiktet skall ha en viss täthet utan även en viss tjocklek bör bestämmas. Villkoren bör ändras så att de uppfyller förelisningens krav. Det är dock inte nödvändigt att skjuta upp fastställandet av slutliga villkor såsom länsstyrelsen har yrkat. Deponeringsförelisningens krav i samband med anslutnings- och avslutningsplaner gäller vid sidan av tillståndsprövningen enligt miljöbalken.

Miljö- och byggnämnden har anfört bl.a. följande.

Avslutningsplanen bör användas som underlag i prövningen av villkor i de delar som rör deponins avslutande. Villkoren i punkterna 14-16 bör inte sättas på prövotid. I tillståndet bör anges att avfall inte får tillföras deponin från och med den 1 januari 2009 samt att det är 50 000 m³ slam som totalt för deponeras.

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Haverivillkor

Ett haverivillkor är nödvändigt med hänsyn till att skador kan uppkomma ifall driften måste stoppas omedelbart. Villkoret skall avgränsas så, att när reningsutrustning bortfaller får processen drivas bara under så lång tid som behövs för att inte skada produktionsutrustning eller allvarligt försämra arbetsmiljön. Några andra situationer skall inte omfattas av haverivillkoret. Något behov av det ytterligare innehåll i villkoret som länsstyrelsen yrkat föreligger därför inte.

Förvaring av syror, oljor och betbad

Villkor 7 är obehövt eftersom syror, oljor och betbad är kemiska produkter och förvaringen av dessa därmed omfattas av kraven i villkor 10, som i vissa avseenden är mer långtgående.

Förvaring av farligt avfall

Regler om förvaring av farligt avfall finns i avfallsförelisningen (2002:613). Den yrkade ändringen innebär en precisering i förhållande till förelisningen. Med hänsyn till skyddet för hälsa och miljö bör villkoret omfatta förvaring av allt slags farligt avfall och skyddsniån i allt väsentligt preciseras så som länsstyrelsen yrkat. Villkoret 11 kan utgå eftersom det redan av villkor 10 framgår hur förvaringen skall ske.

Markundersökning

Länsstyrelsens yrkande om undersökning synes omfatta alla områden som kan ha förorenats på grund av verksamhet på olika platser inom Nyby bruks industriområde från och med år 1897. Industriområdet upptar en yta av ca 490 000 m². Det är inte uteslutet att verksamheterna kan ha förorenat mark även utanför detta område. Bolagets nuvarande verksamhetsområde är ca 60 000 m².

Miljööverdomstolen finner att bolaget mot sitt bestridande inte som ett villkor i tillståndet kan åläggas att företa markundersökningar, som inte har samband med efterbehandlingsåtgärder för den nu sökta verksamheten, i vidare omfattning än vad som framgår av det ej överklagade villkor 13; om krav på efterbehandling av tidigare förorenade markområden skulle kunna utgöra en förutsättning för den ansökta verksamhetens tillåtlighet borde markundersökningar ha utförts och redovisats innan tillstånd givits för verksamheten.

Miljööverdomstolen finner inte skäl att bifalla länsstyrelsens yrkande att resultatet av MIFO fas 1 skall redovisas till miljödomstolen eller att reglera frågan om åtgärder efter denna undersöknings avslutande. Tidpunkten för redovisning av resultatet av undersökningen bör dock bestämmas till ett år efter det att domen vunnit laga kraft.

Befintlig deponi för farligt avfall

Länsstyrelsen, som inte varit part vid miljödomstolen är oförhindrad att framställa yrkande om bl.a. prøvotidsförordnande för här aktuell deponeringsverksamhet.

Bolaget har genom miljödomstolens dom fått tillstånd till den befintliga deponin för metallhydroxidslam med samma villkor som i det av länsstyrelsen meddelade tillståndet 1995-04-24. Bolaget lämnade in en avslutningsplan enligt 38 § deponeringsförordningen till tillsynsmyndigheten i juni 2002, d.v.s. innan miljödomstolen meddelat dom i nu aktuellt mål. Bolaget har i den ingivna avslutningsplanen, som Miljööverdomstolen har tagit del av, redovisat hur deponin förhåller sig till bestämmelserna i deponeringsförordningen.

Miljööverdomstolen gör följande bedömning *i fråga om prøvotid och utredning*.

Det aktuella avfallet utgörs av farligt avfall i form ett avvattnat hydroxidslam från vattenreningsanläggningen. Avfallet tillhör således deponiklassen farligt avfall och har undergått behandlingen avvattning, enligt vad som stadgas i 14 § förordningen. Även i övrigt uppfyller avfallet de förutsättningar, enligt 8-15 §§, som krävs för att få deponeras.

Beträffande lokaliseringen och utformningen av deponin (18-23 §§ förordningen) utgör deponin inte någon allvarlig risk för miljön i de hänseenden som avses i 18 §. Enligt den utredning som bolaget redovisat beträffande markför-

hållandena och vad som i övrigt angetts om utformningen uppfyller deponin även de krav som ställs enligt 19-22 §§.

Vad gäller övriga försiktighetsmått enligt 26-28 §§ har bolaget i ingivna handlingar – inbegripet avslutningsplanen – visat hur dessa bestämmelser kommer att följas. I fråga om sluttäckningen har bolaget i avslutningsplanen med kompletteringar redovisat täckskiktens utformning och egenskaper. Enligt Miljööverdomstolens mening uppfylls kraven på sluttäckning i 31 § förordningen. Något skäl att föreskriva strängare eller ytterligare villkor för sluttäckningen har inte framkommit.

När det gäller villkoren i övrigt bör villkorspunkterna 17 och 18 upphävas då dessa redan framgår av bestämmelserna i deponeringsförordningen.

Villkorspunkterna 15 och 16 bör justeras enligt vad som framgår av domslutet.

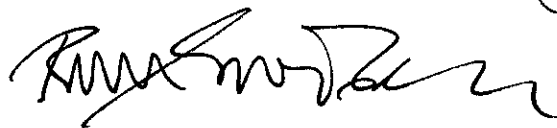
Beträffande villkorspunkterna 14, 19 och 20 finner Miljööverdomstolen inte skäl att göra någon ändring och de bör således kvarstå.

Konsekvensen av att ett *nytt* tillstånd meddelats för den befintliga deponin blir att det för denna kommer att finnas dels ett tillstånd och dels en avslutningsplan. Enligt Miljööverdomstolens mening skall det nu meddelade tillståndet avseende den pågående deponin jämföras med tillstånd till en ny deponi, för vilket deponeringsförordningen gäller fullt ut. Avslutningsplanen får anses ha förlorat sin aktualitet som avslutningsplan i den mening som avses i 38 § deponeringsförordningen i och med att detta tillstånd tas i anspråk. Däremot gäller bolagets åtaganden m.m. - som avslutningsplanen med gjorda kompletteringar innehåller - för avslut av deponin. Med hänsyn till detta anser Miljööverdomstolen att det inte finns något behov av att föranstalta om utredning och prövotidsförordnade såsom länsstyrelsens yrkat. Yrkandet i den delen skall därför inte bifallas.

Miljööverdomstolen anmärker att miljödomstolens förordnande om att tidigare tillstånd upphör när domen vinner laga kraft bör upphävas eftersom det tidigare tillståndet i enlighet med fast praxis upphör att gälla först när det nya tillståndet tas i anspråk.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2005-01-18

I avgörandet har deltagit hovrättsrådet Anders Holmstrand, hovrättsrådet Rose Thorsén, referent, miljörådet Rolf Svedberg, skiljaktig i fråga om motivering, och adjungerade ledamoten, professor Gabriel Michanek, skiljaktig i fråga om motivering.

Skiljaktig mening

Miljörådet Rolf Svedberg och adjungerade ledamoten, professor Gabriel Michanek är skiljaktiga beträffande motiveringen under avsnittet Markundersökning (domen s. 9) och anser att följande lydelse skall ersätta styckena två och tre.

Länsstyrelsens yrkande måste också uppfattas så att frågan om efterbehandling skall avgöras inom ramen för denna tillståndsprövning.

Den fråga av principiell natur som först skall besvaras är om det i samband med prövning av tillstånd till miljöfarlig verksamhet är rättsligt möjligt att föreskriva om krav på efterbehandling och därmed även undersökning av förorenade områden. Utgångspunkten är de materiella kraven i dels 2 kap. 3 §, dels 2 kap. 8 § och 10 kap. miljöbalken.

Krav enligt 2 kap. 3 § miljöbalken på efterbehandling och undersökning av ett område, förutsätter att området i fråga kan förorenas ytterligare av befintlig eller planerad verksamhet, genom bebyggelse, utsläpp eller på annat sätt. I detta ärende kan såväl nuvarande verksamhetsområde som dess omgivning förorenas, främst på grund av utsläpp från anläggningarna. Det är dock inte sannolikt att det geografiskt mycket vidsträckt område som omfattas av länsstyrelsens yrkande skulle kunna påverkas i sådan grad att krav på undersökning av hela området, enligt denna bestämmelse, kan anses rimligt.

Reglerna i 2 kap. 8 § och 10 kap. miljöbalken kan i första hand sägas ha en reparativ funktion. Vid tillämpningen av dessa regler behöver de områden som skall efterbehandlas eller undersökas inte ha samband med förorening som härrör från befintlig eller planerad verksamhet. 2 kap. 8 § miljöbalken är en materiell regel om det reparativa ansvaret generellt i miljöbalken. Liksom övriga regler i detta kapitel kan 8 § tillämpas vid tillståndsprövning. 10 kap. miljöbalken innehåller mer utvecklade regler om undersökning och annan efterbehandling av förorenade områden. Det är en materiell reglering av bl.a. ansvaret. Bortsett från specialreglerna om miljöriskområde, som inte är aktuella i målet, innehåller inte 10 kap. några bestämmelser om hur kraven skall genomföras. Man får därmed anta att 10 kap. kan tillämpas såväl vid tillståndsprövning som i samband med tillsyn.

Vad som nu har sagts kan jämföras med vad som gällde före miljöbalken. Reparativa krav i samband med tillstånd kunde ställas enligt vissa bestämmelser i 1918 års vattenlag (se NJA II 1942, s. 79 f.). Vid tillämpningen av 1969 års miljöskyddslag ställdes reparativa krav i tillståndsärenden med avseende på avslutad verksamhet, utan att kraven hade samband med den aktuella eller planerade användningen av fastigheten (KN 141/91, se även RÅ 1996 ref 57, där Regeringsrätten ogillade kravet på efterbehandling med hänsyn till att verksamheten avslutats före 1989, men inte synes utesluta reparativa krav i och för sig i samband med prövning av tillstånd). Det rättsliga stödet för sådana krav fanns i omprövningsregeln 24 § andra stycket miljöskyddslagen. Motsvarande bestämmelse finns nu i 24 kap. 5 § tredje stycket miljöbalken (jfr prop. 1997/98:45, del 2, s. 258). En skillnad i miljöbalken är dock att krav mot verksamhetsutövarens bestridande inte behöver framställas genom att en myndighet begär ett ändrat eller nytt villkor enligt 24 kap. 5 §. Skälet

ställas genom att en myndighet begär ett ändrat eller nytt villkor enligt 24 kap. 5 §. Skälet är den huvudregel som utvecklats i praxis enligt miljöbalken att prövningen av en ändrad eller utökad verksamhet skall omfatta verksamheten i sin helhet och inte enbart själva ändringen. Härigenom kan tidigare villkor ändras eller upphävas och nya fastställas. I detta tillståndsärende har frågan om efterbehandling aktualiserats genom länsstyrelsens yrkande om att marken skall undersökas och resultaten redovisas till miljödomstolen.

Det är således rättsligt möjligt att i samband med prövning av tillstånd till miljöfarlig verksamhet föreskriva om efterbehandling eller undersökning av förorenade områden, utan att området i fråga påverkas av befintlig eller planerad verksamhet. Liksom vid tillämpningen av miljöskyddslagen bör dock reparativa krav i tillståndsvillkor, mot verksamhetsutövarens bestridande, komma ifråga endast om området har förorenats av tidigare verksamhet som dels har samband med den verksamhet som nu bedrivs och dels har tillståndsprövats enligt miljöbalken eller motsvarande äldre bestämmelser.

Nästa fråga är om ett krav på undersökning är motiverat med hänsyn till de faktiska omständigheterna i detta mål. Länsstyrelsens yrkande rör ett geografiskt mycket omfattande område där olika verksamheter har bedrivits under en lång tidsperiod. Det framgår av handlingarna att bolaget (då Grängesbergensbolaget) fick tillstånd enligt miljöskyddslagen 1974. Tillståndet omfattade nuvarande anläggningar, men också bl.a. ett rörverk som upphörde 1977 och ståltillverkning som avslutades 1981. Mot bakgrund av det underlag som står till buds för närvarande bedömer Miljööverdomstolen att det vid tillämpningen av 2 kap. 8 § och 10 kap., i detta tillståndsärende, inte kan krävas undersökning av hela det område som omfattas av länsstyrelsens yrkande. Delar av detta område skulle där- emot kunna bli föremål för undersökningskrav från tillsynsmyndigheten. Eftersom det är ändamålsenligt att samordna insatserna bör dock undersökningarna så långt möjligt hanteras av tillsynsmyndigheten. Kraven kan då efterhand utformas med hänsyn till nyvunnen kunskap och samordnas geografiskt utan bindning av tillståndsvilkors utformning. Dessutom kan undersökningskrav omfatta områden som förorenats av eventuell verksamhet som inte har tillståndsprövats tidigare. Med hänsyn till vad bolaget har medgivit skall dock miljödomstolens villkor om undersökning inom nuvarande verksamhetsområde inte ändras.

På grund av osäkerhet om dels den historiska undersökningens resultat, dels vilka undersökningar som tillsynsmyndigheten kan komma att kräva utanför bolagets verksamhetsområde och vilket behov som finns att samordna de olika undersökningarna, är det inte lämpligt att nu i villkor avgöra hur undersökningarna skall fortgå efter MIFO fas 1. Även i detta avseende bör därför miljödomstolens villkor bestå.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Rune Medberg', is written in a cursive style.

Skiljaktig mening

Adjungerade ledamoten, professor Gabriel Michanek är skiljaktig beträffande motiveringen under avsnittet Befintlig deponi för farligt avfall (domen s. 10) och anser att näst sista stycket bör ha följande lydelse:

Konsekvenserna av...fullt ut. Det innebär inte att avslutningsplanen har förlorat sin aktualitet. Deponeringsförordningen har en särskilt reglerad ordning för anpassningsplaner och avslutningsplaner för befintliga deponier (38–42 §§). Planerna skall bedömas av tillsynsmyndigheten och inte tillståndsmyndigheten. Reglerna har införts för att Sverige skall klara motsvarande krav på anpassning respektive avslutning som uppställs särskilt för befintliga deponier i Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall. Så som Naturvårdsverket framhåller i yttrandet i Miljööverdomstolen gäller förordningens regler om planer för anpassning respektive avslutning vid sidan av tillståndsprövningen enligt miljöbalken. Det saknas författningsstöd för uppfattningen att en avslutningsplan skulle förlora sin aktualitet på grund av ett nytt tillstånd. Den av bolaget ingivna avslutningsplanen gäller således fortfarande och skall prövas av tillsynsmyndigheten oavsett vad som föreskrivits i detta tillstånd.

STOCKHOLMS TINGSRÄTT
Avd 9, miljödomstolen, rotel 9

DELDOM
2002-10-11
meddelad i Stockholm

Mål nr M 39-99
M 232-00 Aktbil
65

SÖKANDE

Avesta Polarit AB
Ombud: Advokaten M.A.
Alrutz' Advokatbyrå AB
Box 7493
103 92 STOCKHOLM

SAKEN

Ansökan om tillstånd till verksamheten vid stålverk (SNI-kod 27-2) (valsverket i Nyby), Eskilstuna kommun, Södermanlands län

DOMSLUT

I. M 232-00

Tillstånd

Miljödomstolen lämnar Avesta Polarit AB tillstånd enligt miljöbalken till befintlig och utökad verksamhet vid bolagets anläggningar i Nyby, Torshälla. Tillståndet omfattar högst 250.000 ton/år (fakturerad färdig produkt) varmvälsade och kallvälsade rostfria produkter (VKS-produkter), deponering på befintlig deponi inom industriområdet av högst 50 000 m³ metallhydroxidslam år samt mottagning och behandling i neutralisationsanläggningen av 15 m³/h processvatten från Avesta Sandvik Tube (AST). Bolaget får för produktionsökningen vidta de åtgärder, om- och nybyggnader, nyinstallationer och förändringar som erfordras.

Detta tillstånd ersätter när det vunnit laga kraft tidigare tillstånd till verksamheten.

De med produktionsökningen avsedda åtgärderna skall ha satts igång senast vid utgången av år 2011.

Tillståndet enligt denna dom får tas i anspråk omedelbart utan hinder av att domen inte vunnit laga kraft.

Uppskjutna villkorsfrågor

Miljödomstolen uppskjuter enligt 22 kap 27 § miljöbalken under en prövotid avgörandet av vilka villkor som skall gälla för

- Utsläppet av kväveoxider från glödningsugnen i linje 55
- Utsläppet av kväveoxider från glödningsugnen i linje 60
- Utsläppet av kväveoxider och flourväte från skrubbern efter betningen
- Vattenmängden från sköljning i kallvalsverket
- Utsläppet till vatten av kväve och metaller och suspenderade ämnen och vattenmängd från neutralisationsanläggningen.

Under provotiden skall bolaget vidta åtgärder samt utföra utredningar och undersökningar enligt följande.

- U1. Bolaget skall i glödningsugnen i linje 55 vidta sådana utsläppsbegränsande åtgärder beträffande NO_x -utsläppet att det begränsas till under 100 mg/MJ räknat som NO_2 . Utsläppet av NO_x skall i redovisningen uttryckas som mg NO_2 /MJ och som totalutsläpp vid aktuell och tillståndsgiven produktion samt om möjligt som utsläpp i relation till produktionen.
- U2. Bolaget skall utreda de ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna för att övergå till oxy-fuel-teknik med bibehållen oljeeldning för ugnen i linje 60 skulle innebära beträffande utsläppet av NO_x både i mg/MJ och som utsläpp i relation till produktionen och som totalutsläpp vid tillståndsgiven produktion.

Utredningarna U1 och U2 skall genomföras i samråd med tillsynsmyndigheten och resultatet redovisas till miljödomstolen före utgången av februari månad 2003. Redovisningen skall också innehålla förslag till villkor för utsläppet av kväveoxider från glödningsugnen i linje 55 resp 60.

- U3. Bolaget skall utreda möjligheterna att begränsa utsläppet av NO_x från skrubbern efter betningen. Bolaget skall efter den inledande optimeringen av NO_x -avgången från betbaden och NO_x -avskiljningen i skrubbern redovisa hur stort det framtida utsläppet av NO_x från skrubbern beräknas bli samt vilken ytterligare utsläppsbegränsning införande av SCR på skrubbern eller någon annan reningsåtgärd skulle medföra och kostnaden för detta. Bolaget skall också beräkna hur koncentrationen av NO_2 förändras i omgivningen i förhållande till miljö kvalitetsnormen vid införande av SCR-rening på skrubbern efter betningen. Bolaget skall redovisa beräknat framtida utsläpp av NO_x samt förslag till slutliga villkor för utsläppet av kväveoxider från skrubbern.

Bolaget skall redovisa de totala utsläppen av NO_x från sin verksamhet samt genomföra spridningsberäkningar för NO_2 i närområdet. Beräkningar skall också genomföras med hänsyn till övriga källor i närområdet. Resultatet skall jämföras med föreslagna miljö kvalitetsnormer för NO_2 .

Bolaget skall under provotiden även mäta utsläppet av fluorväte från skrubbern efter betningen och redovisa mätningarna inklusive förslag till eventuellt utsläppsvillkor.

Utredning U3 skall genomföras i samråd med tillsynsmyndigheten och resultatet redovisas till miljödomstolen före utgången av september år 2004. Redovisningen skall också innehålla förslag till villkor för utsläppet av kväveoxider och fluorväte från skrubbern efter betningen.

U4. Bolaget skall utreda möjligheterna att begränsa mängden spolvatten (sköljvatten) efter betningen i kallvalsverket genom att där så är möjligt införa kaskadsköljning eller alternativ metod. Bolaget skall också utreda eventuell behandling av sköljvatten med omvänd osmos och bedöma möjligheterna till viss återföring av behandlat sköljvatten.

U5. Bolaget skall genom optimering av syraåtervinning och elektrodialysanläggningen mm söka begränsa utsläppet av kväve till vatten i så stor utsträckning som möjligt. Bolaget skall också optimera reningen av betbad och sköljvatten mm så att utsläppet av sexvärt krom, krom totalt, nickel, järn och suspenderade ämnen från neutralisationsanläggningen begränsas i så stor utsträckning som möjligt.

Utredningarna U4 och U5 skall genomföras i samråd med tillsynsmyndigheten. Före utgången av februari månad 2003 skall bolaget till miljödomstolen redovisa vidtagna åtgärder och uppnådda resultat samt lämna förslag till villkor beträffande mängden sköljvatten och totala vattenutsläppet från neutralisationsanläggningen inklusive mängden kväve per år samt halterna av sexvärt krom, krom totalt, nickel, järn och suspenderade ämnen.

Provisoriska föreskrifter

Till dess annat blir beslutat gäller följande provisoriska föreskrifter

- P1. Utsläppet av kväve (N_{tot}) till vatten från betningsanläggningarna får som riktvärde* uppgå till högst 280 ton per år.
- P2. Föroreningsinnehållet i utgående vatten från neutraliseringsanläggningen får som riktvärde* inte överstiga
Fe, Ni, Cr (tot)	0,5 mg/l
Cr (VI)	0,1 mg/l
- P3. Halten suspenderade ämnen (SÄ) skall följas och kontrolleras med kalibrerat direktvisande instrument för grumlighet i utgående vatten och får som riktvärde inte överstiga 10 mg/l.
- P4. Utsläppt avloppsvattenmängd från neutraliseringsverket får som riktvärde* uppgå till högst 95 m³/h.
- P5. Mängden sköljvatten från valsverket får som riktvärde* och årsmedelvärde högst uppgå till 80 m³/h.
- P6. Utsläppet av NO_x uttryckt som NO₂ från glödgningsugnar på linje 55 får som riktvärde* ej överstiga 200 mg/MJ tillförd energi.

- P7. Utsläppet av NO_x från glödgningsugnar i linje 60 får från som riktvärde* och räknat som NO₂ ej överstiga 150 mg/MJ tillförd energi vid oljeeldning och 100 mg/MJ tillförd energi vid gasoeldning.
- P8. Utsläppet av NO_x från betningen får som riktvärde* högst uppgå till 7 kg/h räknat som NO₂.

Villkor

För tillståndet gäller följande villkor

Allmänt villkor

1. Om inte annat framgår av detta beslut skall verksamheten – inbegripet åtgärder för att minska vatten- och luftföroreningar och andra störningar för omgivningen – bedrivas i huvudsaklig överensstämmelse med vad bolaget uppgett eller åtagit sig i ärendet.

Om reningsanordning eller delar av dem faller bort får process alltid föras till slut.

Utsläpp till luft

2. Stoffutsläpp från kylsträckor och sträckriktningsmaskin får som riktvärde* ej överstiga 5 mg/m³ norm torr gas. Stoffutsläpp från blästern i linje 60 (slungrensningsanläggning) får som riktvärde* ej överstiga 10 mg/m³ norm torr gas.
3. Utsläpp av oljedimma (olja i aerosolfas) från kallvalsverket får som riktvärde* uppgå till högst 5 mg/m³ norm torr gas.

Utsläpp till vatten

4. Allt sanitärt avloppsvatten skall avledas till kommunens spillvattennät.
5. Oljeförorenat dagvatten som fångas upp och är förorenat av olja skall passera koalescensavskiljaren. För omhändertagande av eventuellt spill på andra platser skall finnas tillgängligt särskild utrustning för att kunna tillsluta dagvattenbrunn.
6. Föroreningsinnehållet i dagvattnet får som riktvärde* uppgå till högst följande halter.

Mineralolja	5 mg/l
Krom totalt	0,2 mg/l
Nickel	0,2 mg/l

7. Syror, betbad och oljor skall förvaras på hårdgjort och invallat underlag så att utsläpp till vatten förhindras.

8. Markförlagda syra- och spolvattenledningar skall anläggas i samråd med tillsynsmyndigheten, som äger rätt att föreskriva närmare villkor för detta (se nedan).

Restprodukter och hantering av kemiska produkter

9. Uppkomna avfall skall där det råder producentansvar i så stor utsträckning som möjligt sorteras för återvinning.
10. Kemiska produkter skall förvaras på ett för produkten beständigt och tätt underlag. Förvaringsplatsen skall hållas torr och invallad. Invallningen skall inrymma hela förvaringskärlens volym. Vid förvaring av flera kärl i samma invallning skall denna inrymma hälften av de ingående kärlets volym eller det största kärlets volym.
11. Lagringsplatser för oljehaltigt avfall skall uppföras på hårdgjort underlag med möjlighet att uppsamla spill. Där så erfordras skall tak finnas över lagringsplatsen.

Buller

12. Bullret från verksamheten skall begränsas så att det inte ger upphov till högre ekvivalent ljudnivå utomhus vid bostäder än
- 55 dB(A) vardagar dagtid (kl 07-18)
 - 45 dB(A) samtliga dygn nattetid (kl 22-07)
 - 50 dB(A) övrig tid

Rättelse

2002-11-01

Angivna ljud-

nivåer skall

gälla som

*riktvärde.**

Björn Sjöholm

! Helt enkelt bestämt

Den momentana ljudnivån på grund av verksamheten får nattetid vid bostäder inte överstiga 55 dB(A). *↓*

Markundersökningar

13. Bolaget skall före utgången av januari månad 2004 till tillsynsmyndigheten redovisa resultatet av en undersökning enligt MIFO fas 1, omfattande en historisk redovisning av vilka verksamheter som bedrivs inom olika delar av bolagets nuvarande verksamhetsområde och vilka föroreningar detta kan ha medfört i marken.

Deponering

14. Deponering får ske endast av eget fallande slam, som före deponering skall avvattnas till, som rikt värde*, minst 30 % torrsubstans.
15. Deponering skall ske kampanjvis. Under uppbyggnaden skall slammet successivt täckas med plast eller med annat material som är tätt mot nederbörd. Eventuellt uppkommet lakvatten under uppbyggnadsskedet skall, efter samråd med tillsynsmyndigheten, omhändertas på lämpligt sätt.

16. Deponeringsområdet skall dräneras enligt deponeringsplanen. Lakvattnet från deponin skall uppsamlas och avledas till bolagets reningsanläggning för metallhaltigt avloppsvatten.
17. Sluttäckningen skall genomföras med material som redovisats i ansökan till länsstyrelsen eller med material som har motsvarande egenskaper och i övrigt utförs enligt bilagans deponeringsplan. Tätskiktet skall täckas till frostfritt djup. Material som kan generera erosionsskador får ej användas.
18. Permeabiliteten i tätskikten under och över deponeringsmassorna får inte understiga 10^{-9} m/s.
19. Upplagsområdet skall disponeras på ett sådant sätt att det vid avslutad deponering ger ett naturligt intryck i landskapsbilden. Åtgärder skall redan under uppbyggnadsskedet göras för att minska insyn och eventuell bullerspridning från industriområdet till närbebyggelse.

Säkerhet

20. Bolaget skall ställa säkerhet om 2,0 miljoner kr för efterbehandlingskostnader för befintlig deponi. Säkerheten skall bestå av utfästelse från bank – bankgaranti – att fullgöra vad som åvilar bolaget intill det nyssnämnda beloppet 2,0 miljoner kr. Säkerheten skall förvaras av länsstyrelsen.

*Med riktvärde menas ett värde, som om det överskrids medför skyldighet för tillståndshavaren att vidta sådana åtgärder att värdet hålls.

Villkor av mindre betydelse som får fastställas av tillsynsmyndigheten

Miljödomstolen överläter enligt 22 kap 25 § miljöbalken till tillsynsmyndigheten att fastställa villkor enligt följande.

- När erforderligt underlag föreligger för mätning av mineraloljehalten med annan metod får tillsynsmyndigheten föreskriva villkorsvärde motsvarande 5 mg mineralolja/liter.
- I samband med ombyggnader eller markarbeten får tillsynsmyndigheten föreskriva separation av kyl- och dagvattensystem eller oljeförorenat dagvatten från rent dagvatten.
- För hantering av avfall och restprodukter som inte omfattas av meddelade villkor får tillsynsmyndigheten meddela närmare föreskrifter.

Miljökonsekvensbeskrivning

Miljödomstolen godkänner miljökonsekvensbeskrivningen.

DELDOM
2002-10-11

Mål nr 7
M 39-99
M 232-00

II. M 39-99

Uppskjutna villkorsfrågor

Miljödömsstolen avskriver prövningen av kvarstående uppskjutna villkorsfrågor enligt miljödömsstolens deldom den 21 mars 2000.

FÖREMÅL FÖR PRÖVNING

Genom denna deldom prövar miljödomstolen dels Avesta Polarit AB:s (anmärkning: bolagets firma är numer ändrad från Avesta Sheffield AB till Avesta Polarit AB) ansökan om tillstånd till befintlig och utökad verksamhet vid valsverket i Nyby och dels uppskjutna villkorsfrågor enligt deldomen den 21 mars 2000 (mål M39-99). Miljödomstolen tar i deldomen inte slutlig ställning till bolagets ansökan såvitt gäller utökad deponering inom fabriksområdet (se närmare om detta nedan under rubriken domskäl).

ANSÖKAN

Avesta Polarit AB ansöker om tillstånd enligt miljöbalken att öka produktionen i Nyby bruk och där producera 250.000 ton/år varmvalsade och kallvalsade rostfria produkter. (VKS- förkortning för "Varmband Kallt Stick"). Ansökan omfattar fakturerad färdig produkt. Bolaget begär att miljödomstolens beslut till begärd produktionsökning måtte omfatta rätt för bolaget

att innan tillståndet tages i anspråk vidtaga de åtgärder, om- och nybyggnader, nyinstallationer och förändringar som erfordras för produktionsökningen,

att byggnadstiden för verksamheten fastställs till tio år,

att tillstånd får tagas i anspråk innan domen vinner laga kraft.

Bolaget ansöker även om tillstånd att inom särskilt angivet deponeringsområde mellan pågående och avslutad hydroxidslamdeponi äga rätt att deponera ytterligare 33.000 m³ sådant slam samt alternativt utöka deponin söderut med 52.000 m³ hydroxidslam, allt i enlighet med av VBB VIAK upprättat förslag 2000-03-21.

Dessutom begär bolaget att vid behov få bygga ut befintlig neutraliseringsanläggning samt kromreduktionsanläggningen i linje 55.

Bolaget hemställer slutligen att ännu ej avgjorda frågor om villkor för utsläpp

- till vatten av
dels kväveföreningar från betningsverksamheten
- dels metaller och suspenderade ämnen (SÅ)
från neutraliseringsanläggningen samt
- till luft av kväveoxider (NO_x) från glödningsugn på linje 55

skall handläggas i nu föreliggande ansökan.

MÅLENS HANDLÄGGNING

Bolagets prövotidsredovisning i mål M 39-99 kom in till miljödomstolen den 28 december 2000 och kungjordes den 1 februari 2001 i Eskilstuna Kuriren med Strängnäs Tidning och Folket. Synpunkter har inkommit från Länsstyrelsen i Södermanlands län samt Bygg- och miljönämnden i Eskilstuna kommun. Bolaget har skriftligen bemött inkomna synpunkter.

Bolagets ansökan i mål M 232-00 kom in till miljödomstolen den 21 juli 2000 och kungjordes efter komplettering den 5 december 2000 i Eskilstuna Kuriren med Strängnäs Tidning och Folket. Synpunkter har kommit in från Fiskeriverket (aktbil 16), Miljö- och byggnämnden (aktbil 19, 24, 29), Naturvårdsverket (aktbil 20), Länsstyrelsen aktbil 23, 28, 30), Räddningsverket (aktbil 25). Bolaget har i ett flertal skrifter kompletterat ansökan och bemött inkomna yttranden.

Miljödomstolen har den 4 och 5 juni 2002 hållit huvudförhandling i målen i Torshälla och därvid också företagit syn på anläggningen. Viss skriftväxling har förekommit efter huvudförhandlingen.

TIDIGARE PRÖVNING

Verksamheten vid anläggningarna i Nyby har tillståndsprövats enligt miljöskyddslagen (1969:387) genom ett flertal beslut av Koncessionsnämnden för miljöskydd och miljödomstolen.

Koncessionsnämnden lämnade genom ett **beslut den 6 maj 1974 (nr 64/74)** dåvarande Grängesbergbolaget tillstånd enligt miljöskyddslagen till verksamheten vid anläggningarna i Nyby med i beslutet närmare angiven omfattning. För tillståndet föreskrevs villkor.

Genom ett **beslut den 12 oktober 1989 (nr 124/89)** lämnade Koncessionsnämnden bolaget tillstånd att uppföra en ny regenereringsanläggning.

Tillstånd till nuvarande produktion lämnades av Koncessionsnämnden genom **beslut den 4 maj 1990 (nr 68/90)**. I beslutet lämnade Koncessionsnämnden dåvarande Avesta Aktiebolag tillstånd till en årlig produktion av 95 000 ton kallvalsade band samt 90 000 ton varmvalsade band i bolagets anläggningar i Nyby.

Enligt 21 § miljöskyddslagen uppsköt Koncessionsnämnden i beslutet prövningen av frågan om slutliga villkor för utsläpp från verksamheten av olja och nitrat till vatten samt av kväveoxider och olja i gasfas till luft i avbidan på ytterligare utredning. Vidare uppsköt nämnden prövningen av slutliga villkor för utsläpp av backspolningsslam från vattenreningen och behandlingen av dagvatten. Under prövotiden skulle bolaget trimma in betanläggningarna för att minimera syraförbrukning samt utsläpp av nitrat och metaller till vatten respektive kväveoxider till luft. Utredningen skulle dessutom omfatta åtgärder för att minska sköljvattenförbrukningen genom t.ex. förbättrad avstrykning och motströms skölj-

ning samt undersökning av möjligheterna för en ökad slutning av systemet. Behandlingen av avdrag från betbad och sköljvatten trimmas för att uppnå låga utsläpp av metallerna Ni, Cr främst Cr (+VI) - och järn samt nitrat. Bolaget skulle vidare utreda extern kvävereduktion med målsättningen att uppnå ett maximalt kväveutsläpp på 30 % av dagens 180 ton N/år, d.v.s. 54 ton N/år. Tillsatsen av väteperoxid till betbadet skulle optimeras för att nå ner till ett väsentligt lägre utsläpp än de 16 kg NO_x/tim som medgavs under provotiden. Koncessionsnämnden meddelade provisoriska föreskrifter för utsläpp till vatten från neutraliseringsanläggningen och föreskrev bl.a. följande villkor för tillståndet.

3. Utsläppt avloppsvattenmängd från neutraliseringsverket får uppgå till högst 80 m³/h som riktvärde.

11. Utsläppet av NO från förbränningsanläggningar och glödningsugnar får som riktvärde ej överstiga vid oljeeldning 150 mg/MJ och vid gasoeldning 100 mg/MJ från och med början av 1991. NO har uttryckts som NO₂ och antalet MJ avser tillförd energi.

Med stöd av 27 § miljöskyddslagen föreskrev Koncessionsnämnden i ett **beslut den 21 mars 1991 (nr 49/91)** följande ändrade lydelse av villkor 11 enligt nämndens beslut nr 68/90:

11. Utsläppet av NO_x från förbränningsanläggningar och glödningsugnar i linje 60 får från och med 1991 som riktvärde och räknat som NO₂ ej överstiga 150 mg/MJ tillförd energi vid oljeeldning och 100 mg/MJ tillförd energi vid gasoeldning.

Vidare uppsköt Koncessionsnämnden i beslutet enligt 21 § miljöskyddslagen den slutliga prövningen beträffande utsläpp av NO_x från linje 55 och ålade bolaget att utreda möjligheterna att vid denna linje minska utsläppen med målsättningen att där komma ned till samma nivå som föreskrivits för linje 60. Utredningen med förslag till åtgärder och slutliga villkor skulle för frågans vidare prövning redovisas till koncessionsnämnden före utgången av 1991.

Prövotidsförfarandet enligt beslutet nr 49/91 förlängdes av Koncessionsnämnden genom **beslut den 8 april 1992 (nr 57/92)**. Koncessionsnämnden föreskrev att bolaget under den fortsatta provotiden med största möjliga skyndsamhet skulle genomföra sitt föreslagna försöks- och åtgärdsprogram för begränsning av NO_x-utsläppen och senast före utgången av januari 1993 till Koncessionsnämnden för frågans vidare prövning redovisa uppnådda resultat och lämna förslag till slutliga villkor. Målsättningen skulle vara att komma ner till samma NO_x-nivå på linje 55 som föreskrivits för linje 60.

Koncessionsnämnden förlängde genom ett **beslut den 30 mars 1993 (nr 38/93)** ytterligare provotidsförfarandet rörande begränsning av utsläppen av kväveoxider från linje 55 i kallvalsverket i Nyby enligt besluten nr:s 49/91 och 57/92. Bolaget skulle under den fortsatta provotiden ytterligare söka begränsa NO_x-utsläppen från linje 55. Bolaget skulle senast den 1 november 1994 inkomma till Koncessionsnämnden med en redovisning av uppnådda resultat, framtida beläggning och åtgärder för NO_x-begränsningen från linje 55 samt förslag till slutliga utsläppsvillkor. Målsättningen skulle därvid vara att komma ner till samma NO_x-nivå på linje 55 som föreskrivits för linje 60.

Tills annat beslutats gällde följande provisoriska föreskrift i den uppskjutna frågan.

Utsläppet av kväveoxider (NO_x) från linje 55 i kallvalsverket, får som riktvärde och medelvärde per timme högst uppgå till 300 mg/MJ räknat som NO_2 och baserat på tillförd energi. Med riktvärde avses ett värde som om det överskrids medför en skyldighet för verksamhetsutövaren att vidtaga åtgärder så att värdet kan hållas.

I ett beslut den 19 maj 1994 (nr 73/94) tog Koncessionsnämnden ställning till de genom tidigare beslut uppskjutna frågorna. I beslutet avslutade nämnden prövotidsförfarandet enligt beslutet den 4 maj 1990 (nr 68/90) utom såvitt gäller villkor för utsläpp till vatten av kväveföreningar från betningsverksamheten. Koncessionsnämnden upphävde de provisoriska föreskrifterna och föreskrev fyra villkor som skall gälla för tillståndet. Koncessionsnämnden uppsköt under ytterligare en prövotid avgörandet av vilka villkor som skall gälla för utsläppet till vatten av kväveföreningar från betningsverksamheten. Under prövotiden skulle bolaget utreda hur utsläppet av kväveföreningar (nitrat och nitrit) till vatten kan begränsas genom intrimning av nuvarande betningsmetod, syreretardation och övriga utsläpps begränsande åtgärder och vilka framtida utsläpp detta medför i relation till betad yta och använd mängd syra. I redovisningen skulle också de senaste årens data ingå. Bolaget skulle också utreda alternativa betningsmetoder och ange vilka begränsningar dessa har tekniskt och ekonomiskt och hur mycket införande av alternativa betningsmetoder skulle kunna minska kväveutsläppen till vatten i jämförelse med nuvarande betningsmetoder. Målsättningen med utredningen var att söka begränsa utsläppen av kväve till vatten till samma nivå som var målsättningen vid prövningen 1990 nämligen cirka 54 ton N per år. Utredningen inklusive förslag till slutliga villkor skulle inges till Koncessionsnämnden före utgången av år 1994.

Genom ett beslut den 20 juni 1994 (nr 85/94) förordnade Koncessionsnämnden att prövotidsförfarandet enligt nämndens beslut den 19 maj 1994, nr 73/94, även skulle avse frågan om vilka villkor som skall gälla för föroreningsinnehåll i utgående vatten från neutraliseringsanläggningen. Utöver vad som angivits i det nyss nämnda beslutet skulle bolaget under prövotiden även utreda hur föroreningsinnehållet i det utgående vattnet från neutraliseringsanläggningen kan minskas. I redovisningen skulle också de senaste årens data ingå. Resultatet av utredningen inklusive förslag till slutliga villkor skulle redovisas till Koncessionsnämnden samtidigt som redovisningen av de övriga utredningarnas d.v.s. före utgången av år 1994. Under prövotiden gällde en provisorisk föreskrift.

Prövotidsförfarandet enligt beslutet nr 49/91 avslutades genom ett beslut den 1 november 1995 (nr 186/95). Genom beslutet upphävde Koncessionsnämnden den provisoriska föreskriften för utsläppet av NO_x från linje 55 i kallvalsverket och föreskrev att följande villkor skall gälla för tillståndet.

Utsläppet av NO_x uttryckt som NO_2 från glödningsugnar på linje 55 får som riktvärde* ej överstiga 100 mg/MJ tillförd energi.

* Med riktvärde avses ett värde, som om det överskrids, medför skyldighet för tillståndshavaren att vidta åtgärder så att värdet kan hållas.

Genom ytterligare ett **beslut den 1 november 1995 (nr 187/95)** förlängde Koncessionsnämnden ånyo provotiden enligt besluten nr:s 73/94 och 85/94 rörande utsläpp till vatten från betningsverksamheten. Nämnden föreskrev att bolaget senast den 1 december 1996 skulle inkomma med dels redovisning av resultatet av det utredningsarbete bolaget åtagit sig att utföra beträffande utsläpp till vatten av kväveföreningar från betningsverksamheten och dels förslag till slutliga villkor i de uppskjutna frågorna. Bolaget skulle i redovisningen också ange i vad mån ställningstagandena beträffande betningsverksamheten påverkar vilka villkor som bör gälla för föroreningsinnehållet i utgående vatten från neutraliseringsanläggningen. Under den fortsatta provotiden och intill dess Koncessionsnämnden föreskriver annat skall de provisoriska föreskrifter som bestämdes i beslutet nr 85/94 fortfarande gälla.

I ett **beslut den 23 april 1997, nr 46/97**, uppsköt Koncessionsnämnden under en ytterligare provotid (tidigare beslut nr 68/90, 73/94, 85/94 och 187/95) avgörandet av vilka villkor som skall gälla för utsläppet till vatten av kväveföreningar och metaller från betningsverksamheten. Med ändring av tidigare provotidsförordnande föreskrev Koncessionsnämnden att bolaget under provotiden skulle utreda hur utsläppet av kväveföreningar (nitrat och nitrit) till vatten kan begränsas genom intrimning av nuvarande betningsmetod, syraretardation och övriga utsläpps begränsande åtgärder avseende process- och reningsteknik samt vilka framtida utsläpp detta medför i relation till betad yta och använd mängd syra. I redovisningen skulle samlat anges vidtagna och ytterligare planerade åtgärder - även kvävereduktion - samt utsläppsdata som kan belysa resultatet av vidtagna åtgärder. Utsläppt mängd vatten, tungmetaller och kväve liksom halterna av aktuella föroreningar skulle därför redovisas kvartalsvis under åren 1995-97. Även mängden betad gods och förbrukad mängd betsyra skulle anges på ett relevant sätt. Bolaget skulle också utreda alternativa betningsmetoder och i en lägesrapport ange vilka begränsningar dessa har tekniskt och ekonomiskt och hur mycket införande av alternativa betningsmetoder skulle kunna minska kväveutsläppen till vatten i jämförelse med nuvarande betningsmetoder. Rapporten skulle innehålla en bedömning av när alternativa behandlingsmetoder helt eller delvis kan ersätta nuvarande teknik i Nybyanläggningen. Målsättningen med utredningarna skulle vara att söka begränsa utsläppen av kväve till vatten till samma nivå som var målsättningen vid provningen 1990 nämligen cirka 54 ton N per år. Utredningarna inklusive förslag till slutliga villkor för halter och mängder av kväve och aktuella tungmetaller i utsläppt vatten från neutraliseringsanläggningen skulle inges till Koncessionsnämnden senast den 15 augusti 1997. Under den fortsatta provotiden gällde en provisorisk föreskrift.

Miljödomstolen avslutade genom en **deldom den 21 mars 2000** (mål nr M 39-99) provotidsförfarandet enligt Koncessionsnämndens beslut nr:s 68/90, 73/94, 85/94, 187/95 och 46/97 samt upphävde tidigare meddelade provisoriska föreskrifter. Miljödomstolen uppsköt under ytterligare en provotid avgörandet av vilka villkor som skall gälla för utsläppet till vatten av dels kväveföreningar från betningsverksamheten samt dels metaller och suspenderade ämnen (SÅ) från neutraliseringsanläggningen. Under provotiden skall bolaget i samråd med tillsynsmyndigheten dels under år 2000 installera ny syraretardationsanläggning (SAR) vid linje L55 samt efter utvärdering enligt tillsynsmyndighetens bestämmande installera motsvarande teknik under år 2001 vid linje L60 för syraåtervinning dels genomföra åtgärder för att minska vattenförbrukningen och minimera utsläppen genom dumpning

i samband med uppgradering av baden. Bolaget skall dessutom i samråd med tillsynsmyndigheten bedriva utvecklingsarbete avseende slamhantering i betkaren, elektrodialys av SAR-biprodukt för att återvinning av salpetersyra från till betbadet samt behandling av sköljvatten med membranteknik (RO). Vidare skall bolaget utreda möjligheterna till och kostnaderna för att så långt möjligt sluta systemet och/eller genomföra extern behandling av processvattnet.

Bolaget skall senast inom två år från domen till miljödomstolen redovisa resultatet av nyssnämnda utredningar samt lämna förslag till vilka villkor som bör gälla för utsläpp till vatten av kväveföreningar från Avesta Sheffield AB:s betningsverksamhet samt metaller och suspenderade ämnen från bolagets neutralisationsanläggning. För SA och metaller skall villkorsförslagen avse såväl halter som riktvärden och årsutsläpp som gränsvärden. För redovisningen gäller vidare vad som anförs nedan.

- Bolaget skall i redovisningen sammanfatta de genomförda och möjliga utsläppsbe-gränsande åtgärderna samt vilka framtida utsläpp detta medför i relation till betad yta och använd mängd syra. Redovisningen skall också innehålla sådana lösningar som är tekniskt möjliga men enligt bolagets bedömning anses ekonomiskt oskäligen. I redovisningen skall också de senaste årens data ingå. Redovisningen skall innehålla uppgifter såväl avseende fakturerad stålmängd som behandlad mängd och yta fördelad på de båda linjerna. Redogörelsen skall också beskriva sambandet mellan uppmätt föroreningsmängd kväve till vatten och beräkning genom kvävebalans.

Intill dess miljödomstolen beslutar annat gäller följande provisoriska föreskrifter.

P1. Utsläppet av kväve (N_{tot}) till vatten från betningsanläggningarna får som riktvärde* uppgå till högst 280 ton per år.

P2. Föroreningsinnehållet i utgående vatten från neutraliseringsanläggningen får som riktvärde* inte överstiga

Fe, Ni, Cr (tot)	0,5 mg/l
Cr (VI)	0,1 mg/l

P3. Halten suspenderade ämnen (SA) skall följas och kontrolleras med kalibrerat direktvisande instrument för grumlighet i utgående vatten och får som riktvärde* inte överstiga 10 mg/l.

Tillsynsmyndigheten får under provotiden meddela de föreskrifter som kan behövas dels vid installation av SAR-anläggning vid linje L60, dels åtgärder för att minska vattenförbrukningen och för att minimera utsläppen genom dumpning i samband med uppgradering av baden.

Genom deldomen upphävde miljödomstolen också villkoret enligt Koncessionsnämndens beslut nr 49/91 för utsläpp av kväveoxider från linje 55 i kallvalsverket. Miljödomstolen uppsköt under en provotid avgörandet av vilka villkor som skall gälla för utsläppet till luft av kväveoxider (NO_x) från glödningsugn på linje 55 i kallvalsverket.

Under prövotiden skall bolaget i samråd med tillsynsmyndigheten vidta ytterligare åtgärder för att minska utsläppen såsom att trimma in ugnen samt utföra mätningar enligt ett kontrollprogram som tillsynsmyndigheten bestämmer. Produktionsvariabler såsom plåttjocklek, bandhastighet etc. skall registreras liksom temperatur- och tryckförhållanden samt hur detta påverkar utsläppet.

Bolaget skall senast vid utgången av år 2000 till miljödomstolen redovisa resultatet av nyssnämnda utredningar samt lämna förslag till vilka villkor som bör gälla för utsläpp till luft av kväveoxider från glödgningsugn på linje 55 i kallvalsverket. Villkorsförslagen skall avse dels riktvärde i mg kväveoxider per MJ tillförd energi (teknisk standard) och dels utsläppt mängd kväveoxid som gränsvärde per år från linje L55. Målsättningen skall vara att nå den tekniska utsläppsstandarden 100 mg NO_x per MJ tillförd bränsle.

Intill dess miljödomstolen beslutar annat gäller följande provisoriska föreskrift.

P4. Utsläppet av NO_x uttryckt som NO₂ från glödgningsugnar på linje 55 får som riktvärde* ej överstiga 200 mg/MJ tillförd energi.

* Med riktvärde avses ett värde som, om det överskrids, medför skyldighet för tillståndshavaren att vidta sådana åtgärder att värdet kan hållas.

Med stöd av ovan angiven delegation har länsstyrelsen genom **beslut den 16 februari 1993 och den 24 april 1995** meddelat följande villkor.

Villkor för lakvatten

1. Eventuellt uppkommet lakvatten vid deponeringen skall behandlas på lämpligt sätt efter samråd med tillsynsmyndigheten. (beslut 93-02-16).

Villkor för lagring av metallhydroxidslam

2. Högst 50 000 m³ metallhydroxidslam får deponeras totalt. (beslut 95-04-24).
3. Deponering får ske endast av eget fallande slam, som före deponering skall avvattnas till minst 30 % torrsubstans (riktvärde*). (beslut 95-04-24).
4. Deponering skall ske kampanjvis. Under uppbyggnaden skall slammet successivt täckas med plast eller med annat material som är tätt mot nederbörd. Eventuellt uppkommet lakvatten under uppbyggnadsskedet skall, efter samråd med tillsynsmyndigheten, omhändertas på lämpligt sätt. (beslut 95-04-24).
5. Deponeringsområdet skall dräneras enligt förslag i deponeringsplan som bifogats ansökningshandlingarna. Lakvattnet från deponin skall uppsamlas och avledas till bolagets reningsanläggning för metallhaltigt avloppsvatten. (beslut 95-02-24).

6. Sluttäckningen skall genomföras med material som redovisats i bilaga till ansökningshandlingarna eller med material som har motsvarande egenskaper och i övrigt utföras enligt bilagans deponeringsplan. Tätskiktet skall täckas till frostfritt djup. Material som kan generera erosionsskador får ej användas. (beslut 95-04-24).
7. Permeabiliteten i tätskikten under och över deponeringsmassorna får inte understiga 10^{-9} m/s. (beslut 95-04-24).
8. Bolagets kontrollprogram skall inom 3 månader från beslut i detta ärende kompletteras med undersökningsprogram för såväl den avslutade som planerade deponin. (beslut 95-04-24).
9. Upplagsområdet skall disponeras på ett sådant sätt att det vid avslutad deponering ger ett naturligt intryck i landskapsbilen. Åtgärder skall redan under uppbyggnadsskedet göras för att minska insyn och eventuell bullerspridning från industriområdet till närbebyggelse. (beslut 95-04-24).

SÖKANDENS TALAN

Bolaget har anfört i huvudsak följande.

Nyby Bruk

Nyby Bruks industriområde omfattar Torshälla 4:29 som har en areal av ca 490.000 m². Inom området finns förutom bolagets produktion även tillverkningsindustrierna Avesta Sandvik Tube och Carpenter Products Powder fd ANVAL. Verksamheten inom industriområdet fördelas på följande sätt.

Avesta Polarit AB	225.000 m ²
Avesta Sandvik Tube	205.000 m ²
Carpenter Products Powder fd ANVAL	60.000 m ²

Denna ansökan omfattar Avesta Polarit AB:s produktion som sker inom i bilaga (bil. 2.1) till ansökan angivet område.

Bolaget har dessutom inom Avesta Sandvik Tubes (AST) industriområde en bandborstlinje.

Bolaget äger och ansvarar för vissa ur miljösynpunkt viktiga anläggningar som reningsverk för spolvatten och syra, avfallsvattenledningar, vattenverk, gasolanläggning, tankar samt avfallsupplag. Dessa anläggningar utnyttjas av bolaget och till viss del även av övriga bolag.

Omgivnings- och planförhållanden

Bolagets verksamhet är i huvudsak belägen i norra delen av Nyby industriområde. Området ligger ca 1,5 km nordväst om Torshälla centrum som i sin tur ligger ca 7 km nordväst

om Eskilstuna centrum. Avståndet från kallvalsverket till närmaste bostäder uppgår i norr till ca 300 m, i öster, sydost och nordväst till ca 500 m, i nordost respektive väster till ca 600 m och i söder respektive sydväst till ca 700 m.

Industriområdet är relativt flackt. Dominerande vindar är sydliga, sydvästliga och västliga. Ett par hundra meter söder om kallvalsverket passerar Nybyån. Avrinningen från området sker till Nybyån som är en mindre förgrening av Eskilstunaån.

För Nyby industriområde gäller en stadsplan antagen av kommunfullmäktige i Eskilstuna den 25 mars 1976. Det område inom vilket bolaget utövar sin verksamhet har markerats J och runt området finns ett stråk med beteckningen Jp, industripark. En del av området på ömse sidor av Nybyån är avsatt som mark för upplag eller bebyggelse efter särskild prövning. Dessutom har antagits en kommunal översiktsplan av kommunfullmäktige den 26 april 1990.

Nuvarande och framtida verksamhet

Bolagets produktion i Nyby omfattar tillverkning av rostfria valsade produkter i form av VKS-band, (tidigare benämning varmvalsade band respektive kallvalsade band). Skillnaden mellan tillverkningsvägar för VKS-band och kallvalsade band är i huvudsak att vid VKS-valsad produktion passerar produkten linje 60 en gång medan vid kallvalsade band passerar produkten både linje 60 och 55 med mellanliggande valsning. Gällande tillstånd avser en årlig produktion vid Nyby Bruk av 185.000 ton valsat material fördelat på 95.000 ton kallvalsade band respektive 90.000 ton varmvalsade band. Bolaget har i sin ansökan redovisat förhållanden under år 1999 varvid produktionen uppgick till ca 70.000 ton VKS-band och ca 76.000 ton kallvalsade produkter dvs totalt ca 146.000 ton. (Anm. Vid huvudförhandlingen uppgav bolaget att produktionen år 2000 uppgick till ca 140.000 ton, år 2001 till ca 130.000 ton och beräknades till ca 160.000 ton för år 2002). Bolagets ansökan avser en ökningen av produktionen av valsat material VKS- och kallvalsade band till 225.000 ton/år. Bolaget måste kunna tillvarata den nu ökade efterfrågan av rostfritt stål som i första hand omfattar kallvalsade och VKS-valsade rostfria produkter. Fördelningen bedöms bli ca 160.000 ton kallvalsade och 90.000 ton VKS-valsade band. Ansökan omfattar fakturerad mängd. Vid 80 procent's bandutbyte blir bandförbrukningen 312.500 ton för fakturerad mängd 225.000 ton/år. I denna ansökan redovisade emissioner utgår från att all produktionsökning sker i form av kallvalsade rostfria produkter. Emellertid kan ökningen även komma att avse både kallvalsat och VKS-valsat material, vilket kommer att medföra mindre emissioner än om all produktionsökning skall ske som kallvalsat material. För att kunna tillvarata begärd produktionsökning erfordras enbart mindre rationaliseringar och ökad produktionshastighet.

Den utrustning som kommer att installeras i linje 55 och som utgöres huvudsakligen av utbyte av förslitna delar vilka är nödvändiga oavsett om tillstånd beviljas till utökad produktion eller ej, är tillräcklig för att begärd produktionsökning skall kunna ske. Verksamhet som inte påverkar miljön är under genomförande efter anmälan till tillsynsmyndigheten. Den ökade produktionen medför inga nya typer av emissioner jämfört med den verksamhet som nu bedrivs vid Nyby. Emellertid kan p.g.a. produktionsökningarna emissionernas omfattning förändras.

Den planerade produktionsökningen vid linje 60 erfordrar inga särskilda byggnadsåtgärder. Produktionsökningen kan ske genom trimning av anläggningsdelarna och högre produktionstakt. Emellertid kan viss försliten utrustning komma att behöva utbytas, vilket måste ske oavsett om tillstånd beviljas till ökad produktion eller ej. Den utökade verksamheten kommer inte att medföra några nya typer av emissioner. Omfattningen av nuvarande emissioner kan emellertid komma att ändras.

Bolaget uppskattar att sökt produktion kommer att ge ungefär samma specifika emissioner som under 1999, vilket innebär att de totala emissionerna i stort sett kommer att öka i proportion till produktionsökningen.

För verksamheten finns även vissa gemensamma funktioner såsom råmaterialförsörjning, färdigställningsavdelning, deponier, vattenverk, avloppsledningar och behandlingsanläggningar. Planerad produktionsökning kan komma att medföra behov av utbyggnad av neutraliseringsanläggningen såvida inte vattenbesparande åtgärder blir framgångsrika. Nuvarande område för upplag av hydroxidslam måste utökas. Bolaget hemställer om tillstånd att utöka befintligt deponeringsområde för hydroxidslam samt att vid behov bygga ut befintlig neutraliseringsanläggning. Villkor för deponering av hydroxidslam och villkor för utbyggnad av neutraliseringsanläggning bör miljödomstolen hänskjuta till tillsynsmyndighetens avgörande.

Råmaterial och produkter

Råmaterialet för produktionen omfattar råband (varmband) som levereras från andra anläggningar inom koncernen främst Steckelverket (varmvalsverket) i Avesta. För sökt produktion kommer råbandbehovet att vid 80%-igt processutbyte att uppgå till 312.500 ton/år. Råbanden som vanligen levereras i tjocklekar mellan 2 och 5,5 mm med bredder på mellan 1.000 och 1.550 mm, behandlas i de ovan angivna linjerna 55 och 60. Råband lagras på asfaltplatta och medför ingen miljöpåverkan. Övrigt råmaterial utgörs av kemikalier, insats- och underhållsprodukter, vilka redovisas närmare inom aktuellt produktionsavsnitt etc. Tillverkning sker i följande tjocklekar och bredder:

	Tjocklek	Bredd
Kallvalsade band	0,4-3,2 mm	20-1550 mm
VKS-valsade band	1,4-5 mm	50-1550 mm

Råband kommer via järnväg eller lastbil till Nyby från bl.a. Avesta. De råband som efter särskild förvalsning enbart behandlas i linje 60 benämns VKS-valsade band medan de produkter som utan förvalsning går igenom både linje 60 och 55 med särskild mellanliggande valsning benämns kallvalsade band.

Energiförbrukning

Förbrukning av el uppgår vid nuvarande produktion under ett normalår till ca 160 GWh och kan vid begärd produktionsökning komma att öka till ca 220 GWh. Energiförsörjningen omfattar dessutom förbrukning av eldningsolja och gasol. Eldningsolja och dieselloja levereras med bil till särskilt cisternlager. Cisternerna är invallade. Gasol levereras per järnväg till gasoltank belägen inom industriområdet. Under 1999 uppgick gasolförbrukningen i linje 55 till 2090 ton (26880 MWh) och oljeförbrukningen till 7074 ton E01

(78184 MWh) i linje 60. Vid sökt produktion ökar energiförbrukningen i proportion till produktionsökningen, vilket ger 48475 MWh i linje 55 och 89928 MWh i linje 60. För interna transporter används diesel vars förbrukning 1999 var 183 m³ (MK1) och beräknas vid sökt produktion öka till 300 m³/år. Genom förnyring av fordonsparken beräknas NO_x-emissionerna minska från 8 ton 1999 till 7 ton vid sökt produktion. Elförbrukningen var 1999 55 GWh och beräknas öka till 78 GWh vid sökt produktion. Bolaget har låtit Det Norske Veritas AB (DNV) upprätta en särskild riskanalys av kemikaliehanteringen. Riskanalysen redovisas till ansökan bifogad "Säkerhetsrapport" se nedan. Lagringsplatsen uppfyller av myndigheter ställda villkor. Dessutom förbrukas ånga som produceras i elektriskt uppvärmda ånggeneratorer. Värmeförsörjning sker med ånga och el.

Tillverkning av VKS-band (Linje 60)

Råbanden levereras på rullar med järnväg eller bil till Nyby. De klipps och svetsas (automatsvets) ihop med föregående band till ett sammanhängande band varefter de passerar ett förvalsverk (kallstickverk benämnt Z-high), värmebehandling i en glödgningsugn, luftkylning, vattenkylning, blästring (slungrensning) med stålsand, sträckriktning, betning i fluorvätesyra och salpetersyra, högtryckssköljning i vatten, torkning, syning och påhaspling. Därefter kan VKS-bandet gå till linje 55 eller direkt till färdigställning med riktning, kant-skärning, klippning etc.

Vid **förvalsning** i linje 60 passerar bandet valsverk Z-high som enbart används vid produktion av VKS-band. Valsning sker under begjutning med valsolja. Valsoljan recirkuleras efter rening i filtersystem och omhändertaget oljeslam destrueras. Totalt förbrukades 1999 200 ton valsolja, varav 75 ton i detta valsverk. Ventilationsluften från valsningen renas med avseende på oljeaerosol i ett kondensfilter (trådfilter). I filtret avskiljd olja omhändertages och destrueras.

Glödgning sker i en oljeeldad ugn indelad i fyra zoner med temperaturer mellan 1000 och 1200 °C. Förbränningsluften förvärms i en rekuperator. Som bränsle används lättolja (EO1 med svavelhalt understigande 0,1 %S. Verksamheten medför utsläpp till luft av svavel-dioxid och nitrösa gaser. Utsläppet av kväveoxider NO_x var 1999 146 mg NO₂/MJ och uppgick totalt till 37 ton. Vid sökt produktion beräknas utsläppen uppgå till 62 ton NO₂/år och 9,6 ton SO₂/år.

I ugnen behandlat råband kyls på två sätt. **Luftkylning** sker med hjälp av fläktar. En del glödskal frigörs därvid. Luften renas från stoft i cyklon till stofhalt <10 mg/m³. Från cyclonen omhändertaget glödskal återvinnes. **Vattenkylning** sker härpå i bad, varvid ytterligare glödskal frigörs. Glödskal i vattnet avskiljs i glödskalsskrub och återvinnes genom omsmältning vid annan anläggning. Värmet i vattnet återvinns varefter det recirkuleras efter erforderligt avdrag.

Blästring med metallpulver utföres i en slungrensningssmaskin. Verksamheten medför utsläpp till luft av stoft efter rening i spärrfilter. Stoft från filtret omhändertages och upparbetas hos Scan Dust i Landskrona.

I **sträckriktsmaskin** sträcks och planas bandet. Verksamheten medför utsläpp till luft av stoft efter rening i spärrfilter. Från filtret omhändertaget glödskal återvinnes.

Syrabetning sker i utspädda blandsyralösningar av fluorväte (HF) och salpetersyra (HNO₃). Syrorna (75 %-ig HF och 63 %-ig HNO₃), lagras i särskild syrastation och pumpas automatiskt till respektive betkar. Syran i betbaden rundpumpas. Tillsättning sker av väteperoxid för reduktion av kväveoxider. Syraförbrukningen begränsas genom att betbadens livslängd förlängs genom behandling i syraretardationsanläggningar (SAR-anläggning). I båda linjerna har installerades en nya och effektivare SAR-anläggningar. Fasta föroreningar i betbaden avskiljs i filter. Filterrester omhändertages som farligt avfall. I betbaden lösta metaller fastnar i hartsbädd. Innehållet i bädden lösgörs genom backspolning med vatten varefter avfallet, metall- och syrablandning, behandlas i neutraliseringsanläggning. Utsläppen från betningen och neutraliseringsanläggningen är föremål för provotidutredning. Bl a skall bolagets utvecklingsarbete med slamhantering i betkaren, elektrodialys av SAR-produkt för återvinning av salpetersyra till betbaden samt behandling av sköljvatten med membranteknik (RO) fortsätta. Arbete skall också bedrivas för begränsning av vattenförbrukningen och dumpningen av betbad i samband med uppgradering av baden.

Under 1999 förbrukades bl a följande mängder kemikalier. Vid betning förbrukas 1902 ton salpetersyra och 949 ton fluorvätesyra, 1111 ton väteperoxid 5, 8 ton kaustik soda och 24 ton natriumsulfat. Vid vattenreningen förbrukades för kromreduktion 32 ton svavelsyra och 82 ton natriumbisulfat. Samt för neutralisering 1981 ton bränd kalk 35 ton flockningsmedel.

Luft från betningsverksamheten innehållande vätefluorid och kväveoxider (NO_x) renas tillsammans med avsug från blandsyrabetningen i linje 55 i skrubber med vattendysor. Verksamheten medför utsläpp till luft i form av kväveoxid och vätefluorid. Utsläppen från betningsanläggningarna uppgick 1999 till för kväveoxider till 5,8 kg/h och totalt 47 ton/år samt för fluorväte till 0,5 mg HF/m³ motsvarande 35 kg/år. Med användning av det nuvarande villkorsvärdet 10 kg NO_x/h som specifikt utsläpp per timma beräknas NO_x-utsläppen vid sökt produktion uppgå till 83 ton/år. Bolaget har beräknat kostnaden för SCR-rening NO_x till ca 49 kr/kg NO₂. Emellertid begränsar SAR-anläggningarna utsläppen via dessa skrubbar, varför specifika reningskostnaden kan bli högre. NO_x-utsläppet från skrubbern uppgick 1997 och 1998 till ca 60 ton/år och minskade under år 2000 till ca 39 ton. Skrubbevattnet leds till neutraliseringsanläggning för rening.

I betbaden behandlade plåtar efterbehandlas med **högtrycksspolning och lufttorkning**. Den renaste delen av spolvattnet återanvänds i skrubbern för behandling av betångor. Övrigt spolvatten leds till spolvattenneutralisering. I skrubbern förbrukat vatten leds till syrabrunnen vid neutraliseringen.

Tillverkning av kallvalsade produkter (linje 55)

Den del av produktionen som skall vidarebehandlas till kallvalsade produkter behandlas härfter i linje 55 vilken beskrives nedan.

Efter att ha processats i linje 60 genomgår banden **banduppbyggnad (BUB)**, vilket innebär att bandändarna förlängs med "strips" för att underlätta fortsatt **kallvalsning** i något av valsverken Z1 eller V3. (vilket är Sedzimirverket 1 respektive 2). Under valsningen påförs

valsolja, som renas i ett system av filter och återförs. Avskilt oljeslam omhändertas och destrueras. Oljeaerosoler avskiljs i kondensfilter och efterföljande elektrofilter.

Därefter överförs banden till färdigglödningslinjen linje 55, som i vissa stycken har en liknade uppbyggnad som linje 60. Banden förs in i linjen genom att de svetsas ihop med bandänden på det senast inmatade bandet. Därefter sker alkalisk avfettning, glödning, luftkylning, neolytbetning, borstning, syrabetning (fluorvätesyra och salpetersyra), högtrycksspolning, torkning, slipning, bandborstning och glättvalsning, syning påhaspling samt därefter färdigställning.

Innan glödning avfettas det valsade bandet i alkaliskt bad. Verksamheten är sluten och medför ingen miljöpåverkan. Kasserade bad omhändertages för extern destruktion. Härfter passerar banden glödningsugn.

Glödning sker i linje 55 i en ugn uppdelad i fyra zoner. Ugnen är försedd med oxyfuelbrännare som eldas med gasol och syrgas. Glödningen medför utsläpp till luft av rökgaser innehållande bl.a. nitrosa gaser. Den valda eldningstekniken medför att utsläppet av kväveoxider blir lägre än med konventionell eldningsteknik. Dessa brännare installerades under semesterstoppet 1995. Brännarna ger en högre ugnsverkningsgrad ca 85 % mot konventionella brännare ca 40 %. Detta medför att energiförbrukningen i ugnen i det närmaste halverats. Principen för oxy-brännarnas NO_x-begränsning bygger på att luftkväve inte bidrar till NO_x-bildning. Emellertid sugas en del luft in i ugnen varför NO_x-utsläppen inte begränsats till den avsedda nivån 100 mg/MJ tillfört bränsle. Frågan om slutliga villkor för utsläpp av NO_x har mål M99-39 uppskjutits för ytterligare utredning. Utsläppet av NO_x uppgick 1999 till 123 respektive 109 mg/MJ och för hela året till 20 ton. Bolaget har för ytterligare NO_x-begränsning bl a bytt ut en del av brännarna i mot lågNO_x-brännare samt försökt ändra trycket i ugnen. Åtgärderna har emellertid under år 2000 medför högre NO_x-utsläpp 150-260 mg/MJ, varför bolaget föreslår ytterligare provotid för utredning av möjligheterna att begränsa NO_x-utsläppen. Därvid kommer i första hand möjligheterna att genom processinterna åtgärder begränsa utsläppen utredas och prövas. Bolaget åtar sig också att till 2002-06-30 redovisa interna och externa reningstekniker och senast 2002-12-31 redovisa sitt ställningstagande till olika reningstekniker. Som provisoriskt villkor gäller och föreslås 200 mg/MJ. Vid sökt produktion beräknas utsläppet uppgå till 39 ton/år. Glödskalsbildningen är låg och i ugnen behandlade band luftkyles med hjälp av fläktar.

I linje 55 betas banden i två steg. Vid behov kan betade band borstas på särskilt sätt som redovisas nedan. Det första steget, elektrolytbetning med kaustiksoda och natriumsulfat, s.k. **neolytbetning**, utföres i ett slutet system vari spill och läckage omhändertages och pumpas tillbaka till systemet. Vid betningen bildas sexvärd krom. Vid tömning av systemet transporteras vätskan till särskild kromreduktionsanläggning i neutraliseringsanläggningen. Efter neolytbetningen passerar bandet **spolvattensteg**. Spolvattnet passerar först en anläggning för reduktion av sexvärt krom varefter vattnet leds till spolvattenneutralisering.

Det andra betsteget utgör syrabetning som till skillnad från linje 60 sker i två betkar med spolsteg mellan och efter betkaren. Betkaren är fyllda med en blandning av fluorväte- och salpetersyra. Syran lagras i särskild syrastation och pumpas automatiskt till respektive betkar. Syran i betbaden rundpumpas. Tillsättning sker av väteperoxid för reduktion av kväve-

oxider. Betbadens livslängd förlängs genom behandling i SAR-anläggning. Under sommaren 2000 installerades en ny och effektivare SAR-anläggning. Anläggningen består av en Cyclo-SAFU, för slamseparering och en Moduflex för syraåtervinning. Den nya utrustningen har 35 % reningskapacitet än den tidigare 10 år gamla. Fasta föroreningar i betbadet avskiljs i filter. Filterrester omhändertages som farligt avfall. I betbadet lösta metaller fastnar i hartsbädd. Innehållet i badet lösgöres genom backspolning med vatten varefter avfallet, metall- och syrablandning behandlas i neutraliseringsanläggning.

Av utsläppen från neutralisationsanläggningen svarar det som kommer från betbadet för 85 – 90 %. Metallsyrablandning som förs till neutralisationsanläggningen innehåller en stor andel kväverik syra som ger upphov till kväveutsläpp till vattnet. Pilotförsök har bedrivits i två år med en ElektroDialysanläggning (ED) för att återvinna ytterligare salpetersyra med tillräcklig koncentration för återföring till betbadet. I augusti 2000 hade försöken avslutats och projektering av en gemensam elektrodialysanläggning för både linje 55 och 60 hade inletts. Investeringskostnaden för en sådan beräknas uppgå till ca 8 – 10 Mkr.

Luft från betningsverksamheten innehållande vätefluorid och kväveoxider renas i skrubber med vattendysor. Anläggningen är gemensam med den från linje 60. Verksamheten medför utsläpp till luft i form av kväveoxider och vätefluorid. Utsläppen från skrubbern redovisas ovan under linje 60. Skrubbevattnet leds till neutraliseringsanläggning.

En viss del av betad produkt behandlas med borstning under **vattenbegjutning**. Spolvattnet därifrån renas i bandfilter innan det leds vidare till neutraliseringsanläggningarna. Metaller i filtret omhändertages.

I särskild **bandslipplinje** kan banden ges en slipad yta. Linjen består av tre kabiner. Banden slipas under begjutning av slipolja. Slipoljan recirkuleras efter rening i filter. Avskild slipmull återvinnes. Ventilationsluft innehållande oljedimma renas i spärrfilter och oljan recirkuleras. Innan bandet lämnar bandslipen sker avfettning i alkaliskt bad. Verksamheten som är slutet medför ingen miljöpåverkan. Kasserade avfettningsbad omhändertages externt.

Banden kan förutom bandslipning ges en särskild slutfinish genom **borstning** i en bandborstlinje. Denna verksamhet är belägen i byggnad tillhörig Avesta Sandvik Tube AB. Behandlingen sker med metallrullar under vattenbegjutning. Det förbrukade vattnet renas i sandfilter och sedimentationsförtjockare och återanvändes därefter. Sedimentet återvinnes.

Genom **glättvalsning** i ett särskilt glättverk kan olika mönster och dekorer erhållas på producerade band. Verksamheten medför ingen miljöpåverkan.

Färdigställning

För verksamheten finns vissa gemensamma anläggningar som utnyttjas såväl vid tillverkning av kallvalsat som VKS-valsat material, vilka redovisas nedan.

Alla i Nyby Bruk inkommande bandrullar behandlas i linje 60 med eller utan förvalsning. Del av produktionen som inte skall vidarebehandlas färdigställs i särskild färdigställningsavdelning

Innan leverans kan ske av färdig produkt skärs materialet för att anpassas till kundens önskemål. Detta genomförs i s.k. Skärverk 3 som är en mycket teknisk avancerad anläggning. Skärverket kan behandla 25 tons bandringar med bredder upp till 1.500 mm och tjocklekar på maximalt 5 mm. I skärverket finns ett särskilt riktverk. Omställningen i skärverket sker med hjälp av särskilda industrirobotar. Innan producerat material kan levereras vägs materialet på särskild väg. Dessutom finns en äldre anläggning, Skärverk 1 samt en uppklipningssträcka. Verksamheten medför ingen miljöpåverkan.

Vattenförsörjning m.m.

Eget industrivatten (2,4 milj m³ under 1999) från Nybyån produceras i vattenverk genom mekanisk och kemisk rening (fällning med aluminiumhaltigt flockningsmedel). Bolaget förbrukar cirka 2/3 av det renade vattnet medan resten förbrukas hos närliggande företag. Det mekaniskt renade vattnet utgör ca 80 % av vattnet från reningsverket. Av den totala mängden recirkuleras ca 60 %. Det aluminiumhaltiga slammet leds till det kommunala reningsverket.

Vattnet används för kyl- och sköljändamål. Förbrukat vatten återleds efter rening till ån omedelbart nedströms intagspunkten. Backspolvatten från sandfilter återleds till ån.

Utsläpp till vatten

För verksamheten finns tre typer av avlopp nämligen

Sanitärt avlopp leds i spillvattenavlopp till kommunens nät.

Dag- och kylvatten avleds i huvudsak i dagvattenledning via koalescensavskiljare. De dagvattenledningar där risk för oljeförorening finns (kalivalsverket respektive från Carpenter Products Powder (fd ANVAL) samt AST:s rörverk) är anslutna till oljeavskiljare. Under 1999 var utsläppet av olja <0,43 mg/l totalt <475 kg. Dagvattnet innehöll också krom <0,12 mg/l motsvarande 138 kg samt nickel <0,43 mg/l motsvarande <102 kg. Avfall från oljeavskiljare omhändertages externt. Ytvatten som inte samlas upp i dagvattensystemet avrinner diffust till Nybyån.

I nedan redovisad tabell framgår riktvärden för utsläpp av kyl- och dagvatten.

Parameter	Nuvarande riktvärde	Framtida riktvärde (förslag)
Cr tot	0,2 mg/l	0,2 mg/l
Ni	0,2 mg/l	0,2 mg/l
Olja	5 mg/l	5 mg/l

Vid sökt produktion beräknas bli följande utsläpp med dag- och kylvatten: krom tot <88 kg/år, nickel < 88 kg/år samt 2,2 ton olja/år.

Bolaget utreder för närvarande kylvattenvolymer och möjligheterna att utvinna energi respektive recirkulera vatten. Målsättningen är att successivt separera kyl- och dagvatten så att endast koalitionsavskiljaren mottar vatten som kan vara förorenat.

Bolaget har nu halverat mängden vatten till koalescensavskiljaren genom att ej längre ta emot vattnet från Carpenter Products Powder.

Bolaget avser att ta fram ett underlag som visar var dagvatten infiltrerar till marken.

Allt **avloppsvatten** med undantag av sanitärt avlopp leds till Nybyån efter reningsåtgärder. Utsläpp till vatten kan innehålla metaller och olja.

Gemensamma reningsanläggningar utgöres av **neutraliseringsanläggningar** för syra- respektive spolvatten samt en kromreduktionsanläggning. Förbrukade kromhaltiga bad behandlas först i kromreduktionsanläggning innan baden leds till neutraliseringsanläggning. Förbrukade betbad och skölvatten behandlas i neutraliseringsanläggning. Dit leds även surt processavloppsvatten från AST. Neutraliseringen sker genom pH-styrd tillsats av kalk i flera steg. Lutillsats kan också förekomma. Polyelektrolyt tillsätts för erhållande av stora flockar med goda sedimenteringsegenskaper. Slammet avskiljs i en lamellsedimenteringsanläggning. Det renade vattnet avleds till Nybyån. Kontinuerlig mätning av flöde, grumlighet och pH sker. Metallhydroxidslammet pumpas sedan över till tre slambassänger. Avskilt slam avvattnas i filterpress till en torrsubstanshalt på minst 30 %, varefter det körs till ett mellanlager på deponeringsområdet där TS-halten ökar till ca 50 % före deponering. Filterkakorna transporteras till egen deponi. Under 1999 deponerades 6980 ton slam. Vid maximalt ökad produktion kommer slammängden att uppgå till 12.500 ton eller 9.300 m³. Om det arbete som bedrivs för begränsning av syra förbrukningen leder till avsett resultat kan ökningen av slammängden begränsas i motsvarande grad.

I nedan redovisad tabell framgår utsläppen från neutraliseringsverket vid "nuvarande produktion".

Parameter	Utg halt 1999	Mängd Utsläpp 1999
Cr (VI)	0,07 mg/l	35 kg
Cr (tot)	0,11 mg/l	54,5 kg
Ni	0,07 mg/l	32,4 kg
Fe	0,19 mg/l	92 kg
F	12,7 mg/l	6,1 ton
Nitratkväve (enbart AS)	457 mg/l	221 ton

Kväveutsläppet har beräknats som 83 % i förbrukad salpetersyra.

I nedan redovisad tabell framgår riktvärden från neutraliseringsverket vid nuvarande produktion enligt meddelade tillstånd och vid planerad produktionsökning.

Parameter	Mängd	
	Nuvarande riktvärde	Framtida riktvärde (förslag)
Flöde från bolagets och AST:s verksamhet	80 m ³ /h	95 m ³ /h
Cr (tot)	0,5 mg/l	0,5 mg/l
Ni	0,5 mg/l	0,5 mg/l
Fe	0,5 mg/l	0,5 mg/l
Cr (VI)	0,1 mg/l	0,1 mg/l
Susp	10 mg/l	10 mg/l
Nitratkväve (enbart AS)	280 ton/år	350 ton/år

Kväveutsläppen från AST uppgå till ca 50 ton/år. Föreslaget riktvärde av det totala flödet från neutraliseringsanläggningen, 95 m³/h förutsätter att Avesta Sandvik Tube del av flödet begränsas till 15 m³/h.

Det totala utsläppet från neutraliseringsanläggningen beräknas vid sökt produktion till följande: Krom totalt <416 kg/år varav <350 kg/år från Avesta Polarit, sexvärtkrom <83 kg/år nickel <416 kg/år varav <350 kg/år från Avesta Polarit, 349 ton kväve/år från Avesta Polarit, ytterligare från AST samt <4,2 ton olja/år varav <3,5 ton/år från Avesta Polarit.

Som framgår nedan har utsläppen av krom nickel och kväve begränsats så att framtida utsläpp blir väsentligt lägre än de ovan angivna.

Om bolagets produktionsökning medför att vattenmängden till neutraliseringsverket ökar utöver dess dimensionering kan det bli aktuellt att bygga ut anläggningen från nuvarande 80 m³/h till 95 m³/h. I båda dessa fall ingår 15 m³/h från AST. Om emellertid bolagets pågående utredning för begränsning av syraförbrukning och vattenförbrukning leder till att belastningen på neutraliseringsanläggningen inte ökar i den utsträckningen kan nuvarande anläggning räcka till även vid ökad produktion.

Spolvattenmängden från kallvalsverket uppgick 1999 till 379 000 m³, vilket motsvarar ca 100 m³/m² betad yta. En vattenbesparingspotential på 10 % bedöms vara möjlig. Den re-naste delen av spolvattnet återanvänds i skrubbern.

Spolvattnet från linje 55 mäts inte men bedöms utgöra ca 62 % av flödet från kallvalsverket d.v.s. ca 235 000 m³. Spolvattenmängden från neolytbetningen i L55 bedöms uppgå till ca 30 000 m³. Spolvattenflödet från neolytbetningen är nu 3 – 5 m³/h. Inget spolvatten återanvänds i L55. Besparingspotentialen uppskattas till ca 10 %.

Kromreduktionsanläggningen i linje 55 beräknas klara en vattenbelastning på upp till 10 m³/h och beräknas därmed troligen räcka för det tillkommande behovet. Bolaget vill dock vid behov ha tillstånd att bygga ut anläggningen.

Syraavloppsledningar har förlagts i markkulvert för att möjliggöra inspektion.

Utsläpp till luft

Följande utsläpp till luft är av intresse, oljeaerosol från valsning, kväveoxider från glödgningsugnar och transporter, svaveldioxid från oljeeldad glödgningsugn, stoff från valsning, rengöringsoperationer, mekanisk bearbetning kylning etc och koldioxid från förbränning.

En sammanfattning över riktvärden för utsläppen lämnas i nedan upprättad tabell.

Utsläpp/Verksamhet Utsläppspunkt	Mängd		Halt riktvärde	
	Nuvarande		Framtida	
Oljeaerosol				
Valsverk Z.1	5 mg/Nm ³ torr gas		5 mg/Nm ³ torr gas	Återled
Valsverk V.3	5 mg/Nm ³ torr gas		5 mg/Nm ³ torr gas	
Bandslip	5 mg/Nm ³ torr gas		5 mg/Nm ³ torr gas	
Valsverk Z-high	5 mg/Nm ³ torr gas		5 mg/Nm ³ torr gas	
Kväveoxider				
Linje 55 gasoeldad ugn	200 mg/MJ		200 mg/MJ	Ovan tak
Linje 60 oljeeldad ugn	150 mg/MJ		150 mg/MJ	Ovan tak
Betning totalt	10 kg/h		10 kg/h	Skorsten
Stoff				
Linje 60				
Luftkyl låda skalbrytning, slungrensning	10 mg/Nm ³ torr gas		10 mg/Nm ³ t g	Ovan tak

De totala utsläppen för år 1999 respektive med bolagets emissionsfaktorer beräknade utsläpp vid sökt produktion redovisas nedan.

Utsläpp av/från	enhet	Utsläppt mängd 1999	Ber utsläpp enl ansökan
NO_x till luft			
Ugn L55	ton/år	20	39
Ugn L60	ton/år	37	62
Betanläggningar/skrubber	ton/år	47	83
Interna transporter	ton/år	8	7
Summa NO _x	ton/år	112	191
SO₂ till luft			
Ugn L60	ton/år	6,0	9,6
Interna transporter	kg/år	3	5
Summa SO ₂	ton/år	6,0	9,6
CO₂ till luft			
Ugn L55	kton/år	6,3	12,7
Ugn L60	kton/år	18,8	30,4
Interna transporter	ton/år	560	840
Summa CO ₂	kton/år	25,4	43,9

Oljedimma

Välsverk Z-high	kg/år	203	<200
Välsverk 1	kg/år	<58	<2200
Välsverk 3	kg/år	<168	<2400
Bandslip	kg/år	16	<700
Oljeaerosol totalt	kg/år	<445	<5500

Stoft

Luftkyllåda L60	kg/år	611	<3200
Skalbrytning L60	kg/år	12	<1600
Bläster L60	kg/år	983	<1200
Summa stoft	ton/år	1,6	<6,0

Beträffande utsläppet av NO_x från skrubberanläggningen kan det om planerad spridningsberäkning med hänsyn till sanitliga källor i omgivningen ger så höga halter att kommande miljö kvalitetsnorm överskrids bli aktuellt att höja skorstenen. Frågan om skorstenshöjd bör därför skjutas upp i avvaktan på resultatet från kommande utredning.

Markföroreningar

Verksamheten vid Nyby har pågått sedan 1400-talet med ett första välsverk som anlades 1833. Under dessa år har naturligtvis förekommit vissa utsläpp till mark av kategorin "olyckshändelser". Under senare år har återställningsarbeten vidtagits i samråd med miljö- och hälsoskyddsförvaltningen och markföroreningsituationen bedöms numera vara under kontroll.

Övriga utsläpp till mark behandlas under rubriken "Avfall".

Vid kända haverier har föroreningar trängt ner i marken.

Valsolja vid välsverk 3 1998 resulterade i olja i grundvattenbrunn. Ytterligare tillrinning av oljan upphörde samma år.

Syrautsläpp från ledningsbrott har medfört sänkt pH och förhöjda halter krom och nickel. Markundersökningar har visat att pH nu gått upp till 7 samt att metallhalterna minskat.

Efter haveri på fluorvätetank sommaren 1998 minskade pH, men visade sig under sommaren 1998 ligga på 6-7 varefter inga ytterligare undersökningar gjorts.

Avfall

Med avfall avses i MB alla föremål, ämnen eller alla substanser som innehavaren gör sig av med och som ingår i någon av de avfallskategorier som finns i bilagan 1 till renhållningsförordningen och som finns uppräknade i avfallsförteckningen, bilaga 2, till samma förordning.

Vid verksamheten uppkommer ett flertal avfall, nämligen

-avfall som skall deponeras,

- avfall som skall borttransporteras för återanvändning eller återvinning,
- avfall som skall omhändertagas på annat sätt

Vissa avfall behandlas som farligt avfall och borttransporteras medan hushållsavfall och visst industriavfall omhändertages genom kommunens eller andra entreprenörers försorg. Vid ökad produktion kommer avfallsmängden i princip att öka proportionellt med produktionsökningen. Olika avfallsslag och hantering redovisas närmare i bilaga A sid. 25 ff. Här nedan göres en sammanfattning.

Oljeavfall och oljeemulsioner insamlas och omhändertas av RECI i deras återvinningsanläggning i Halmstad. Övriga oljiga massor (slam, filterdukar, absorptionsmedel etc) mellanlagras på hårdgjord yta med invallningsbassäng för slutligt omhändertagande hos SAKAB.

Filterstavar från syrarening går till slutligt omhändertagande hos Miljöbolaget.

Glödskal, metallhaltigt blästerstoff och slipvadd filtervadd mellan lagras i avvaktan på omsmältning stålverk i Avesta, hos ScanDust eller Mireco.

Den nya lagringsplatsen för oljehaltiga avfall är belägen på deponeringsområdet. Lagringsplatserna är uppförda på hårdgjort invallat underlag med möjlighet att samla upp spill. Där så erfordras finn tak över lagringsplatserna. Vid mellanlagringsplatsen uppkommer inget lakvatten.

Metallhydroxidslam mellanlagras för ytterligare ökning av torrsubstanshalten från ca 30 till 50 % varefter slammet deponeras inom bolagets område. Filterkakorna transporteras till egen deponi. Under 1999 deponerades 6980 ton slam. Vid maximalt ökad produktion kommer slammängden att uppgå till 12.500 ton eller 9.300 m³. Om det arbete som bedrivs för begränsning av syra förbrukningen leder till avsett resultat kan ökningen av slammängden begränsas i motsvarande grad.

Deponier

Inom området deponeras hydroxidslam i enlighet med av Länsstyrelsen lämnat tillstånd 1995-04-24. I tillståndet begränsas deponering till ny deponeringsplats på fastigheten Torskölla 4:29 och mängden till högst 50 000 m³ metallhydroxidslam. Metallhydroxidslam deponeras inom norra delen av industriområdet, se ritning bilaga A, underbilaga 4.6.A (*anm ej medtagen i domen*). Enligt en inmätning i december 1999 beräknades den hittills deponerade mängden hydroxidslam uppgå till ca 23 000 m³. Därvid har de schaktmassor som ligger längs södra kanten respektive i norra delen av deponin och kan flyttas inte inräknats i inmätt mängd. Den totalt tillgängliga volymen enligt deponeringsplanen har beräknats till ca 45 000 m³. I södra delen av upplaget, där deponering redan inletts finns relativt mäktig lera som underlag för deponin. Emellertid bör inte deponins släntlutning av geotekniska skäl överstiga 1:7 varför VBB VIAK rekommenderar att ca 8 000 m³ av det slam som nu finns upplagt där flyttas med hänsyn också till närliggande gasoltank. Med hänsyn till det minskade totala deponeringsutrymmet efter denna flyttning återstår i december 1999 endast ca 22 000 m³ inom nuvarande tillståndsgiven deponi. Den geologiska barriären i befintlig deponi består av flera meter lera, bottenmorän och bentonitmatta. Det finns dock

endast 20 cm dränskikt, men det är kompletterat med dräneringsrör som kringfyllts med makadam. Insamling av lakvatten sker men behandlingen bör studeras vidare.

Processavloppsvatten och vatten från kontroll/opsamlingsbrunnar vid metallhydroxid-slamdeponin avleds via neutralisationsverk. Grundvattenprovtagning i den avslutade deponin har i punkt Gv3 belägen i torrskorpelera resulterat i >2 mg/l sexvärt krom. Föroreningen var emellertid väsentligt lägre i närliggande djupare liggande grundvattenprover. Det slam som nu deponeras innehåller väsentligt lägre Cr(VI)-halter än det gamla slammet deponerat innan kromreduktionsanläggningen infördes. Lakningsförsök enligt ENA-modellen har givit mycket långsam urlakning. Under 500 år beräknas i relation till ursprungshalterna 0,015 % av krominnehållet, 0,03 % av kopparinnehållet och 0,02 % av aluminiuminnehållet lakas ur.

Bolaget begär i sin ansökan att få **utöka deponeringsområdet** utöver de nu tillståndsgivna etapperna 1 och 2. Bolaget begränsade vid sammanträdet sitt yrkande till antingen område "etapp 1 eller 2".

Buller

Bullermätning under 1999 visade att gällande riktvärden inte överskreds men att vissa dominerande bullerkällor kunde identifieras, utgörande av fläktar på kallvalsverkets tak. I kontrollpunkt 4 uppmättes 49 dB(A). Vid närmaste bostadshus på Andbäcksvägen uppmättes 38 dB(A). En inventering av samtliga bullerkällors bidrag till bullret i kontrollpunkt 4 har visat att externbullernivån kan sänkas till ca 45 dB(A) i kontrollpunkt 4 om tre fläktutlopp åtgärdas med ljuddämpare eller skärmar så att ljudnivån sänks med minst 10 dB(A) per fläktutlopp. Åtgärdsprogram har påbörjats. Maximal externbullernivå uppkommer på grund av gnisslande ljud som kan härledas till cyklonlinje 60 ecopuls. Denna föreslås åtgärdas genom översyn eller in/överbyggnad. Planerad produktionsökning bedöms inte för närvarande medföra någon förändring av bullersituationen. Med hänsyn till verksamhetens art och av principiella skäl bör bullergränser anges som riktvärden.

Bestämmelser i 2 kap

Om en verksamhet innebär inverkan på miljön eller på människors hälsa skall de allmänna hänsynsregler som finns stadgade i 2 kap. MB följas om inte en åtgärd är av försumbar betydelse. Syftet med reglerna är framför allt att förebygga negativa effekter.

Hänsynsreglerna som redovisas i 2 kap. MB §§ 1-8 skall tillämpas vid tillståndsprövning och det är den som utför eller planerar att utföra något som påverkar eller riskerar att påverka miljön eller människors hälsa, som ansvarar för att reglerna följs. Verksamhetsutövaren är skyldig att visa att reglerna efterlevs.

Här nedan lämnar bolaget en kommentar över hänsynsreglerna i §§ 2-8.

Kunskapskravet (2 kap. 2 §)

Tillverkning av kall- och varmvalsad plåt vid Nyby Bruk har pågått sedan mitten av 1800-talet. Den nuvarande tillverkningen i två olika linjer har varit i drift sedan i början av 1970-talet. Bolaget har därför hunnit skaffa sig ingående kunskaper och erfarenheter rörande driften och påverkan på miljön. Drift och underhåll sköts av egen personal med stor kom-

petens och lång erfarenhet av denna eller liknande anläggningar. Kontinuerligt utbildas personalen i process- och miljöfrågor. När bolagets egna resurser inte räcker till anlitas utomstående expertis såsom när det har gällt att utreda miljöeffekterna av verksamheten.

Bolaget anser därför att det uppfyller kunskapskravet i 2 kap. 2 § MB.

Skyldigheter att vidtaga skyddsåtgärder (2 kap. 3 §)

Utsläpp till vatten

-Samtliga utsläpp till vatten från verksamheten sker till del av Eskilstunaån utom det sanitära avloppsvatten som leds till kommunala spillvattennätet. Processavloppsvatten och vatten från uppsamlingsbrunnar vid metallhydroxidslamdeponin avleds till neutraliseringsverk där vattnet behandlas innan det leds till Nybyån.

-Dag- och kylvatten från bolagets del av området avleds via en dagvattenledning till en koalescensavskiljare innan vattnet leds till Nybyån. Övrigt ytvatten avrinner diffust till ån.

-Bolagets utsläpp till vatten av kväveföreningar samt metaller och susp. från neutraliseringsanläggningen har utretts under provotid.

-Efter provotidsredovisning har miljödomstolen i deldom 2000-03-21 uppskjutit under ytterligare provotid vilka villkor som skall gälla för utsläpp till vatten av kväveföreningar från betningsverksamheten samt metaller och susp. från bolagets neutraliseringsanläggning.

-I domen angivna provisoriska föreskrifter efterlevs.

-Bolaget fortsätter att arbeta intensivt för att finna lösningar för att minska kväveföreningar till vatten och utsläpp av metaller från neutraliseringsanläggningen. Under provotiden skall bolaget i samråd med tillsynsmyndigheten vidtaga ett flertal åtgärder vilka har redovisats.

-För den utökade verksamheten skall dessutom gälla samma provisoriska villkor som för nuvarande produktion med undantag av utsläpp av kväve till vatten.

- Gällande villkor för utsläpp till vatten skall i huvudsak gälla för den utökade produktionen.

Utsläpp till luft

De utsläpp till luft som är av intresse redovisas ovan. Reningsutrustning finns för utsläpp till luft från produktion. Villkor finns meddelade för utsläpp till luft. Verksamheten ger inte upphov till störande lukt. Gällande villkor för utsläpp till vatten skall i huvudsak gälla för den utökade produktionen.

Buller

Buller från verksamheten härrör i första hand från fläktar, motorer och fordonstrafik. Nyligen utförd kartering av bullerkällor visar att den dominerande bullerkällan är fläktar på kallvalsverkets tak. Åtgärder som planeras i år är inbyggnad av bullerkällor och montering

av ljuddämpare på fläktutlopp. Planerad produktionsökning bedöms inte medföra någon förändring av bullerbilden men villkoren bör framdeles gälla som riktvärden.

Bolaget anser att det uppfyller kravet i 2 kap. 3 § MB.

Lokaliseringskravet (2 kap. 4 §)

Industriell verksamhet har bedrivits vid Nyby sedan mycket lång tid tillbaka. Den verksamheten, behandling av rostfria produkter, har bedrivits på platsen i ca 30 år. Som framgår av ovan bedrivs verksamheten i enlighet med gällande detaljplaner. Genom de skyddsåtgärder som vidtagits vid anläggningarna har emissionerna från verksamheten begränsats. Den bästa lokaliseringen ur miljösynpunkt för utökad produktion i Nyby är att förlägga den i anslutning till nuvarande industriområde och på nu angiven plats. Det finns inte något rimligt alternativ till vald lokalisering av den planerade produktionsökningen.

Bolaget anser att det uppfyller kravet i 2 kap. 4 § MB.

Hushållningskravet (2 kap. 5 §)

Råbanden som förädlas i Nyby framställs i stor utsträckning av återvunnet material. Färdig produkt är helt återvinningsbar. Olika media och förbrukningar framgår av ansökan. Förbrukningen av energi har minskats räknat per ton av framställd produkt. Recirkulation sker av vatten och andra resurser. Återvinning av avfall har ökat. Arbete med att minska förbrukningen av resurser fortsätter.

Bolaget undersöker möjligheterna att spara energi genom värmeväxling mellan in- och utgående ventilationsluft samt optimering av drifttider för elkrävande utrustning.

Bolaget anser att det uppfyller kravet i 2 kap. 5 § MB.

Produktvalskravet (2 kap. 6 §)

Bolagets råvaror utgöres av halvfabrikat i form av på annan plats tillverkade rostfria band som vidareförädlas. De kemikalier som bolaget använder är sådana som förekommer allmänt vid denna typ av verksamheten. Bolaget följer emellertid utvecklingen av nya och förbättrade kemikalier och är beredd att i takt det blir möjligt byta ut nu använda kemikalier mot sådana som är mindre miljöfarliga.

Bolaget anser att det uppfyller kravet i 2 kap. 6 § MB.

Bestämmelser i 16 Kap MB

Tidsbegränsning av tillståndet (2 § första st.)

Tillståndet bör ej tidsbegränsas eftersom verksamhetens avslutande inte kan förutses och verksamheten inte medför sådan miljöpåverkan som enligt förarbetena till MB kan motivera en tidsbegränsning.

Villkor för tillståndet (2 § andra st.)

Gällande villkor för nuvarande verksamhet redovisas ovan. Nya föreskrifter om prövotidsutredningen samt provisoriska villkor har meddelats av Miljödomstolen i dom 2000-03-

21. Huvuddelen av de villkor som gäller för nuvarande produktion kan också gälla för bergärd produktionsökning. Även tillfälliga villkor under pågående provotider kan i huvudsak föreskrivas i kommande dom. Ett förslag till villkor för den utökade verksamheten lämnas.

Efterbehandling (3 §)

Då verksamhetens avslutande ännu inte kan förutses och något större efterbehandlingsbehov inte kan anses föreligga bör någon säkerhet enligt 6 kap. 3 § inte föreskrivas.

Detaljplan m.m. (4 §)

Som framgår av avsnitt ovan är verksamheten vid Nyby Bruk väl förankrad i gällande planer. Något hinder med hänsyn till 4 § kan inte föreligga.

Miljö kvalitetsnormer (5 §)

Till följd av enbart bolagets verksamhet vid Nyby bedöms inte någon miljö kvalitetsnorm komma att överskridas. Någon samlad utredning för samtliga källor i området beträffande möjligheterna att innehålla den fr. o m. 2006 gällande miljö kvalitetsnormen beträffande halten NO₂ i utomhusluft har inte genomförts. Emellertid kommer en sådan utredning att genomföras. Vid behov skulle skrubberskorstenen kunna höjas.

Fullgörande av tidigare tillstånd (6 §)

Villkor i gällande tillstånd efterlevs.

Säkerhetsfrågor.

Verksamheten inbegriper hantering och lagring av sådana farliga ämnen som avses i lag 1999:381 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga kemikalieolyckor med tillhörande förordning 1999:382. Bolaget har i skrift 2000-11-01 sid 16 redovisat största mängd av särskilt farliga kemikalier (bl a 90 ton gasol, 31 m³ HF, 34 ton HNO₃, 40 m³ neolytbad, 120 ton osläckt kalk, 150 m³ eldningsolja samt 185 m³ valsolja) och särskilt farligt avfall (210 m³ dumpade blandsyrabetbad, 40 m³ dumpade neolytbad, och 50 m³ avfallsolja).

Då verksamheten omfattas av den högre kravnivån enligt bilagan till förordningen skall ansökan enligt 22 kap. 1 § punkt 6 MB innehålla en säkerhetsrapport. Flera sådana rapporter har givits in under ärendet handläggning.

Kontroll (22 kap. 1 §)

Kontrollprogram är fastställt av Bygg- och Miljökontoret 2000-02-07 för verksamheten vid Nyby. Framtida kontroll kan i huvudsak ske enligt nu gällande program.?

Igångsättningstid (22 kap. 25 § andra stycket)

Bolaget yrkar att miljödomstolen förordnar att verksamheten vid Nyby Bruk skall ha satts igång senast före utgången av 2006 med undantag av tillstånd till utökad hydroxidslamdeponering som skall vara ianspråktaget senast vid utgången av år 2010.

Verkställighetsförordnande (22 kap. 28 §)

Som nämnts har efterfrågan på valsat rostfritt material ökat oväntat snabbt. Bolaget hemställer om förordnande att bilagda dom får utnyttjas utan hinder av eventuellt överklagande.

Bolaget har i skrivelse, som inkom till miljödomstolen den 9 juli 2002, inkommit med **kompletteringar** rörande kontroll av deponiverksamhet, infiltration av dagvatten, ställande av ekonomisk säkerhet samt villkorsförslag. Bolaget ha anfört i huvudsak följande.

Kontroll av deponiverksamhet

Sökanden bestrider en föreskrift innebärande ett framtida åläggande för sökanden att mäta sättningsbeteende inom deponiområden.

Infiltration av dagvatten

Sökanden ingår en karta över sökandens industriområde. På kartan har markerats vilka markområden som är försedda med hårdgjorda ytor. Grön markering visar övriga områden som ingår i sökandens fastighet. Inom huvuddelen av dessa områden bedrivs ingen industriverksamhet. I bestämmelser för nuvarande verksamhet och i förslag till kommande villkor finns föreskrifter om föroreningsinnehåll i dagvattnet av olja, krom och nickel. Slutligen har sökanden vid huvudförhandlingen åtagit sig att för omhändertagande av eventuellt spill tillse att det skall finnas en mobil utrustning för tillslutning av dagvattenbrunn.

Ställande av ekonomisk säkerhet

Sökanden bestrider i första hand att särskild säkerhet skall ställas för kostnader för efterbehandling eftersom det vid huvudförhandlingen inte fanns någon absolut skyldighet till ställande av säkerhet i dessa frågor. Sökandens deponeringsverksamhet innebär att under pågående deponering sker kontinuerlig återfyllnad och efterbehandling av området och det av sökanden angivna skäligen belopp för ställande av säkerhet är med anledning härav för högt. (Anm. Vid huvudförhandlingen uppgav sökanden att i och för sig kunde sökanden vitsorda att säkerhet för kostnader för efterbehandling vid deponeringsområdet kunde bestämmas till 200 kr/m²). Vad som kan anses som skäligt kan sökanden inte ange på grund av avsaknad av rättspraxis.

Villkorsförslag

Allmänna villkor

1. Om inte annat framgår av detta beslut skall verksamheten – inbegripet åtgärder för att minska vatten- och luftföroreningar och andra störningar för omgivningen – bedrivas i huvudsaklig överensstämmelse med vad bolaget uppgett eller åtagit sig i ärendet.

Om reningsanordning eller delar av dem faller bort får pågående process alltid föras till slut.

Utsläpp till vatten

2. Allt sanitärt avloppsvatten skall avledas till kommunens spillvattennät.
3. Utsläppt avloppsvattenmängd från neutraliseringsverket får uppgå till högst 95 m³/h som riktvärde.

- Mängden sköljvatten från valverket får som riktvärden* och årsmedelvärde högst uppgå till 80 m³/h.
- Föroreningsinnehållet i dagvatten får som riktvärde* uppgå till högst följande halter.

Mineralolja	5 mg/l
Krom totalt	0,2 mg/l
Nickel	0,2 mg/l

- Oljeförorenat dagvatten som fångas upp och som är förorenat av olja skall passera koalescensavskiljaren.

För omhändertagande av eventuellt spill på andra platser skall finnas tillgängligt särskild utrustning för att kunna tillsluta dagvattenbrunn.

- Markförlagda syra- och spolvattenledningar skall anläggas i samråd med tillsynsmyndigheten som i beslut som kan överklagas äger rätt att lämna villkor för verksamheten.

Utsläpp till luft

- Stoftutsläpp från kylsträcka och sträckriktningsanläggning får som riktvärde* ej överstiga 5 mg/Nm³ torr gas.
- Utsläpp till luft från blästern på linje 60 får uppgå till högst 10 mg/Nm³ torr gas.
- Utsläpp av oljedimma (olja i aerosolfas) från kallvalsverket får som riktvärde* uppgå till maximalt 5 mg/Nm³ torr gas.

Kemiska produkter

- Syror, betbad och oljor ska förvaras på hårdgjort och invallat underlag så att utsläpp till vatten förhindras.
- Kemiska produkter skall förvaras på ett för produkten beständigt och tätt underlag. Förvaringsplatsen skall hållas torr och vara invallad. Invallningen skall inrymma hela förvaringskärlets volym. Vid förvaring av flera käril i samma invallning skall denna volym inrymma hälften av de ingående kärlets volym eller minst det största kärlets volym.

Restprodukter

- Lagringsplatser för oljehaltigt avfall skal uppföras på hårdgjort invallat underlag med möjlighet att uppsamla spill. Där så erfordras skall tak finnas över lagringsplatsen.
- Avfall där det råder producentansvar skall i den utsträckning det är möjligt återsorteras för återvinning.

Buller

15. Bullret från verksamheten skall begränsas så att det inte ger upphov till högre ekvivalent ljudnivå utomhus vid bostäder än

- 55 dB(A) vardagar dagtid (kl 07-18)
- 45 dB(A) samtliga dygn nattetid (kl 22-07)
- 50 dB(A) övrig tid.

Den momentana ljudnivån på grund av verksamheten får nattetid inte överstiga 55 dB(A). Angivna nivåer skall gälla som riktvärden*. Ovan angivna värden skall sänkas med 5 dB(A)-enheter om bullret innehåller impulsljud eller hörbara tonkomponenter.

Kontrollprogram

16. Reviderat kontrollprogram skall inges för godkännande till tillsynsmyndigheten senast tre månader efter lagakraftvunnet beslut.

SYNPUNKTER

Naturvårdsverket

Naturvårdsverket anser att bolagets begäran om tillstånd till utökad produktion bör kunna beviljas under förutsättning att de följande synpunkterna i detta yttrande beaktas.

Utsläpp till luft

NO_x från glödgningsugn på tillverkningslinje L 55

Miljödomstolen har i deldom i mål M 39-99 föreskrivit att följande provisoriska föreskrift skall gälla intill dess miljödomstolen beslutar annat:

"P4. Utsläppet av NO_x uttryckt som NO₂ från glödgningsugnar på linje 55 får som riktvärde* ej överstiga 200 mg/MJ tillförd energi.

Naturvårdsverket anser att denna föreskrift bör kvarstå oförändrad intill dess miljödomstolen i mål M 39-99 beslutar annat.

NO_x från glödgningsugn på tillverkningslinje L 60

Nuvarande villkor har följande lydelse:

"Utsläppet av NO_x från förbränningsanläggningar och glödgningsugnar i linje 60 får från och med 1991 som riktvärde och räknat som NO₂ ej överstiga 150 mg/MJ tillförd energi vid oljeeldning och 100 mg/MJ tillförd energi vid gasoeldning."

Naturvårdsverket anser att detta villkor bör ges följande ändrade lydelse:

"Utsläppet av NO_x från glödgningsugnen i linje 60 får som riktvärde* och räknat som NO₂ ej överstiga 150 mg/MJ tillförd energi vid oljeeldning och 100 mg/MJ tillförd energi vid gasoeldning.

NO_x från betningen

Enligt bolagets MKB, sid. 19, beräknas de processrelaterade utsläppen av NO_x, räknat som NO₂, att vid ansökt produktion uppgå till följande årsmängder:

Från ugn L55	39 ton
Från ugn L 60	62 ton
Från skrubber för gaser från betning	83 ton
Totalt processrelaterat utsläpp	184 ton

Det största enskilda utsläppet sker från skrubbern. Enligt kapitel 9 i bolagets MKB skulle införandet av katalytisk rening med SCR-teknik reducera NO_x-utsläppet från skrubbern till 18 ton per år, räknat som NO₂, till en kostnad av 49 kr per kg avskild NO_x, räknat som NO₂, om 15 % ränta och 10 års avskrivning används för beräkning av kapitalkostnaden. I samma kapitel framför bolaget dessutom följande åsikt: "Den kostnads-/skälighetsgräns som brukar tillämpas för reduktion av NO_x till luft är 40 kr/kg avskild NO_x. Den beräknade kostnaden ligger alltså i detta fall över skälighetsgränsen."

I kapitel 12 i bolagets MKB sägs bl a följande:

" I den mest belastade punkten utanför industriområdet medför utsläppet av kväveoxider, vid såväl 0-alternativet som ansökt produktionsökning, med nuvarande skorstenshöjd, kortvarigt halter som motsvarar 72 % av kommande miljö kvalitetsnorm uttryckt som årsvis 98-percentil av timmedelvärdet. Genom att höja skorstenen till 24 resp. 30 m kan den ianspråktaga andelen av kommande miljö kvalitetsnorm reduceras till 40 % resp. 26 %." En höjning av skorstenen för skrubbergaserna skulle innebära en kostnad för en åtgärd som inte reducerar utsläppsmängden av NO_x från blandsyrabetningen. Denna kostnad bör i stället läggas på NO_x-reducerande åtgärder. Verket anser att kostnaden för ett införande av SCR-teknik inte är oskäligt hög och anser att vart och ett av följande skäl är tillräcklig anledning till att denna teknik bör införas:

Om åtgärder inte vidtas kommer NO_x-utsläppen från verksamheten att medföra ett ianspråktagande av 72 % av vad den kommande miljö kvalitetsnormen föreskriver som årsvis 98-percentil av timmedelvärdet, vilket får anses oacceptabelt.

- Miljömålskommittén föreslår i ett betänkande "Framtidens miljö - allas vårt ansvar" (SOU 2000.52) att Sveriges utsläpp av kväveoxider till år 2010 skall minskas med minst 55 % från 1995 års nivå. Sveriges miljöminister har dessutom undertecknat ett protokoll till "UN/ECE Convention on Long-range Transboundary Air Pollution" enligt vilket Sverige till år 2010 skall ha reducerat sina utsläpp av NO_x med 56 % räknat på 1990 års utsläpp.

För att denna reduktion av de svenska NO_x-utsläppen skall kunna åstadkommas fördras att kraftfulla åtgärder vidtas på de källor där en utsläppsminskning är tekniskt möjlig.

Den av bolaget redovisade kostnaden för att med SCR-tekniken reducera NO_x-utsläppet är, enligt verkets mening, inte så hög att den kan anses oskälig. Vid beräkningen av denna kostnad har bolaget använt sig av en ränta, som får anses mycket hög. En inte obetydlig inflation har dessutom ägt rum sedan den så kallade 40-kronorsregeln tillkom. Regeln anger dessutom endast en ungefärlig storleksordning på vad som kan anses skäligt. Från bo-

lagets MKB framgår vidare att införandet av SCR-tekniken - förutom reduktion av NO_x-utsläppet - även skulle innebära en reduktion av utsläppet av fluorväte, vilket har för-surande egenskaper. SCR-tekniken är införd för reduktion av NO_x vid Avesta Sheffield AB:s betningsanläggning i Avesta och i EU: s "Reference Document on Best Available Techniques in the Ferrous Metals Processing Industry" redovisas SCR som BAT.

Enligt bilaga A till bolagets ansökan skedde under 1999 följande utsläpp till luft från skrubberskorstenen:

Emission	Utgående halt	Utsläpp
NO _x		47 ton
HF	0,5 mg/m ³ (ntg)	35 kg

Om 35 kg HF per år svarar mot 0,5 mg HF per m³ (ntg) så bör 47 ton NO_x svara mot ca 670 mg NO_x per m³ (ntg).

I ovan nämnda BAT-dokument anges följande halter svara mot BAT:

NO _x :	200 - 650 mg/m ³ (ntg)
HF:	2 - 7 mg/m ³ (ntg)

Verket anser att åtgärder bör vidtagas så att NO_x-halten i gaserna från skrubberskorstenen hamnar väl inom nyssnämnda BAT-intervall.

Med hänvisning till ovanstående yrkar Naturvårdsverket att bolaget åläggs att under en provotid införa SCR-teknik för rening av gaserna från blandsyrabetningen. Införandet av reningstekniken bör ske senast ett år efter dom i detta mål och en redovisning av resultaten av införandet bör inlämnas till miljödomstolen med förslag till slutliga villkor senast två efter dom i detta mål. I denna redovisning bör även utsläppen av fluorväte via skrubbern - efter införandet av SCR-tekniken - redovisas. Målsättningen bör vara att utsläppet av NO_x, räknat som NO₂ skall begränsas till åtminstone 18 ton per år. Intill dess miljödomstolen föreskriver annat bör följande provisoriska föreskrift föreskrivas att gälla:

"Utsläppet av NO_x från betningen får som riktvärde* högst uppgå till 10 kg/h räknat som NO₂."

Metallhaltigt stoft

I Koncessionsnämndens beslut daterat 1990-05-04 föreskrevs följande stoftvillkor:

7. Stoftutsläpp från glödningsugnar, kylsträckor och slungrensningsanläggning får som riktvärde ej överstiga 10 mg/Nm³ torr gas.

I den tekniska beskrivningen (Bilaga A) till bolagets ansökan redovisas för år 1999 följande stofthalter i utgående luftflöden från verksamheten:

Luftkylåda	2,0 mg/m ³ norm torr gas (Cykloner)
Bläster	< 9 mg/m ³ norm torr gas (Spärrfilter)

Skalbrytning 0,1 mg/m³ norm torr gas (Spärrfilter)

Med anledning av det relativt höga tungmetallinnehållet i de band som bolaget bearbetar anser verket att stoftutsläppet från bearbetningen inte bör få överstiga 5 mg/m³ norm torr gas.

Verket anser således att det nu gällande villkoret bör utgå och att följande villkor bör föreskrivas:

"Stoftutsläpp från glödningsugnar, kylsträckor och slungrensingsanläggning får som riktvärde* ej överstiga 5 mg/m³ norm torr gas."

Övrigt

Bolaget anser att följande tre villkorspunkter från Koncessionsnämndens beslut daterat 1990-05-04 nu skall utgå:

6. Stoftutsläppet från slipning av asbestrullar får från den 1 januari 1991 som riktvärde ej överstiga 0,1 mg/Nm³ torr gas.
9. Utsläppet av stoft från panncentraler får vid användning av olja inte överstiga 1,5 g/kg olja.
10. Beträffande svavelhalt i använd eldningsolja skall gälla vad därom allmänt finns stadgat på orten.

Naturvårdsverket delar bolagets uppfattning.

Beträffande utsläppsvillkor för oljedimma anser Naturvårdsverket - i likhet med bolaget - att det nu gällande villkoret även fortsättningsvis bör gälla.

Utsläpp till vatten

Betningsverksamheten

Miljödomstolen uppsköt, i deldom daterad 2000-03-21, under en provotid på två år avgörandet av vilka villkor som skall gälla för utsläppet till vatten av kväveföreningar från bolagets betningsverksamhet samt metaller och suspenderade ämnen från bolagets neutraliseringsanläggning. Miljödomstolen fastställde dessutom att följande provisoriska föreskrifter skall gälla intill dess miljödomstolen beslutar annat:

"P1. Utsläppet av kväve (N_{tot}) till vatten från betningsanläggningarna får som riktvärde* uppgå till högst 280 ton per år.

P2. Föroreningsinnehållet i utgående vatten från neutraliseringsanläggningen får som riktvärde* inte överstiga

Fe, Ni Cr (tot)	0,5 mg/l
Cr (VI)	0,1 mg/l

P3. Halten suspenderade ämnen (SÄ) skall följas och kontrolleras med kalibrerat direktvisande instrument för grumlighet i utgående vatten och får som riktvärde* inte överstiga 10 mg/l."

Bolaget anser att denna provotid bör gälla även för den fortsatta verksamheten vid Nyby men hemställer att utsläppsmängden i den provisoriska föreskriften P1 ändras från 280 till 350 ton kväve per år.

Naturvårdsverket delar bolagets uppfattning att denna prøvotid bör gälla även för den fortsatta verksamheten och anser att den av bolaget begärda ändringen av den provisoriska föreskriften P1 bör kunna medges.

Koncessionsnämnden föreskrev i beslut daterat 1990-05-04 följande villkor för utsläppt vattenmängd från neutraliseringsverket:

"Utsläppt avloppsvattenmängd från neutraliseringsverket får uppgå till högst 80 m³/h som riktvärde."

Bolaget föreslår nu att utsläppsmängden i detta villkor ändras från 80 till 95 m³/h. Eftersom bolaget för närvarande - i enlighet med miljödomstolens deldom daterad 2000-03-21 - utreder möjligheterna att bli minska vattenförbrukningen via neutralisationsanläggningen, anser Naturvårdsverket att villkoret för utsläppt avloppsvattenmängd från neutraliseringsverket bör ersättas med följande provisoriska föreskrift:

"Utsläppt avloppsvattenmängd från neutraliseringsverket får uppgå till högst 95 m³/h som riktvärde*."

Målsättningen under prøvotiden bör vara att finna åtgärder för att begränsa utsläppsmängden från neutraliseringsanläggningen till åtminstone 80 m³/h vid nu ansökt produktion.

Sköljvatten från valsverket

Enligt Koncessionsnämndens beslut daterat 1994-05-19 får mängden sköljvatten från valsverket som riktvärde inte överstiga 50 m³/h som årsmedelvärde. Bolaget föreslår nu att detta villkor skall utgå och att i stället följande villkor fastställs:

"Mängden sköljvatten från valsverket får som riktvärde och årsmedelvärde uppgå till högst 80 m³/h."

I aktbilaga 13, sid. 26, sägs beträffande spolvatten från kallvalsverket bli att de försök med vattenbesparande åtgärder som ingår i pågående utredningsprojekt har ännu inte slutförts och utvärderats.

Enligt EU:s BAT-dokument "Reference Document on Best Available Techniques in the Ferrous Metals Processing Industry" anses kaskadsköljning som BAT.

Verket anser att bolaget under en prøvotid bör klargöra möjligheterna till och effekterna av att övergå till kaskadsköljning i såväl linje L 55 som i linje L 60. Resultatet av detta arbete bör, enligt verkets mening, redovisas samtidigt med resultaten av det redan pågående prøvotidsarbetet med vattenfrågor. Verket anser dessutom att det nu gällande villkoret för mängden sköljvatten från valsverket bör utgå och att följande provisoriska föreskrift i stället bör föreskrivas att gälla intill dess miljödomstolen beslutar annat.

"Mängden sköljvatten från valsverket får som riktvärde och årsmedelvärde uppgå till högst 80 m³/h."

Alkalisk avfettning

Enligt den tekniska beskrivningen sker alkalisk avfettning före glödgningen i linje L55 samt innan bandet lämnar bandslipen. Bolaget bör i sina påminnelser redogöra för hur sköljvatten och förbrukade avfettningsbad från de alkaliska avfettningarna omhändertas.

Kyl- och dagvatten

I bolagets kompletteringsskrift (Aktbilaga 13) daterad 2000-11-01 görs bl a följande uttalanden: "En utredning pågår inom bolaget för att kartera kylvattenmängderna och i vilken utsträckning recirkulation är möjlig." "Målsättningen är att successivt separera kyl- och dagvatten så att koalescensavskiljaren enbart tar emot vatten som är eller riskerar bli förorenat."

Naturvårdsverket anser att bolaget under en provotid bör kartera sina kylvattenmängder samt utreda i vilken utsträckning kylvattenrecirkulation är möjlig. Resultaten av denna utredning bör redovisas till miljödomstolen senast ett år efter dom i detta mål.

Verket anser dessutom att bolaget bör åläggas att senast ett år efter dom i detta mål ha genomfört erforderliga åtgärder så att enbart vatten, som är eller riskerar att bli förorenat av olja, leds till koalescensavskiljaren.

Verket anser dessutom att följande nu gällande villkor även framdeles bör gälla:

"Föroreningsinnehållet i dagvattnet får som riktvärde* uppgå till högst följande halter:

Mineralolja	5 mg/l
Krom totalt	0,2 mg/l
Nickel	0,2 mg/l

Buller

Bolaget föreslår att nuvarande villkor beträffande buller från bolagets verksamhet ändras på sådant sätt att nu föreskrivna gränsvärden till att gälla som riktvärden. Som motivering framför bolaget följande: "I ansökan redovisas under rubriken 'Buller' att det finns vissa dominerande bullerkällor men att gällande bullervärden enligt utförd bullermätning inte överskrids. Den planerade produktionsökningen bedöms inte för närvarande medföra någon förändring av bullersituationen. De största bullerkällorna från verksamheten i Nyby utgöres av fläktar på kallvalsverkets tak och vid utökningen av verksamheten kan det komma att visa sig att bullerdämpande åtgärder är behövliga. Möjligheter måste då finnas att begränsa bullret utan att inskränkning i verksamheten måste vidtagas. Gällande bullervärden bör därför gälla som riktvärden."

Naturvårdsverket anser inte att den av bolaget framförde motiveringen utgör ett skäl till att föreskriva riktvärden för buller i stället för gränsvärden eftersom bolaget är skyldigt att även efterleva riktvärden. Bolaget bör i stället vara skyldigt att i förebyggande syfte vidta erforderliga åtgärder så att de nu föreskrivna gränsvärdena framdeles inte kommer att överskridas. Naturvårdsverket hänvisar i detta sammanhang till verkets "Externt industribuller - allmänna råd, RR 1978:5 2:a upplagan" där bl a följande sägs i kapitlet "Tillämpningsanvisningar":

"De riktvärden som anges i tabell 2.2 har införts då det vid ett flertal fall har visat sig för-
enat med praktiska svårigheter för befintlig industri att nå ner till värdena i tabell 2.1. Mål-
sättningen är emellertid att på sikt nå ner till dessa värden. Vid de fall då det för befintlig
industri bedöms tekniskt möjligt att nå ner till de värden som anges i tabell 2.1 bör dessa
värden således eftersträvas.

Vid utbyggnad av en befintlig industri bör utbyggnaden ej medföra att den totala ljudnivån
från hela anläggningen höjs. Riktvärdena i tabell 2.2 bör dock ej överskridas. ... Målsätt-
ningen bör vara att vidta åtgärder både på befintlig del och tillbyggnad för att eftersträva
riktvärdena i tabell 2.1." De ovan nämnda tabellerna 2.1 och 2.2 återfinns i bilaga A till
detta yttrande. Verket yrkar att villkorsvärdena i det nuvarande bullervillkoret även fort-
sättningsvis skall gälla som gränsvärden.

Avfall

EU:s Råds direktiv 1999/31/EG trädde i kraft den 16 juli 1999. Med anledning av detta
direktiv kommer en förordning om deponering av avfall att senast den 16 juli 2001 införliv-
as i svensk rätt. Bolaget är skyldigt att efterleva denna förordning vad gäller deponering
av hydroxidslam sedan den trätt i kraft. Naturvårdsverkets vill påminna om kravet, enligt
EU-direktivets Bilaga 1, på en lokaliseringsprövning av tillkommande deponeringsytor.

Naturvårdsverket anser att bolaget bör åläggas att under en tvåårig provotid undersöka
möjligheterna att utnyttja metallhydroxidslammet för återvinning av metallinnehållet. Bo-
laget bör åläggas att senast vid provotidens slut inkomma till miljödomstolen med en redo-
visning av tekniska möjligheter samt kostnader för återvinning av metaller ur metallhyd-
roxidslammet.

Naturvårdsverket har inget att invända mot bolagets hantering av övrigt avfall.

Övrigt

Naturvårdsverket anser att - utöver vad som sagts tidigare - även följande, nu gällande vill-
kor bör föreskrivas i den kommande domen:

- Om inte annat framgår av denna dom skall verksamheten - inbegripet åtgärder för att
minska vatten- och luftföroreningar och andra störningar för omgivningen - bedrivas
i huvudsaklig överensstämmelse med vad bolaget uppgett eller åtagit sig i ärendet.
-
- Allt sanitärt avloppsvatten skall avledas till kommunens spillvattennät.
- Syror, betbad och oljor ska förvaras på hårdgjort och invallat underlag så att utsläpp
till vatten förhindras.
-
- Uppkomna avfall skall lagras och deponeras på sätt som länsstyrelsen föreskriver.
-

Backspolningsslammet innehållande aluminiumflock skall ledas till be-
fintlig sedimenteringsbassäng. Slammet skall avskiljas och omhändertas
av det kommunala reningsverket.

Fiskeriverket

Bruket står för en betydande andel av Eskilstunaåns kvävetransport till Mälaren och havet och andelen kommer att stiga vid ökad produktion. Med tanke på regionala och nationella mål om minskad kvävebelastning i Mälaren och Östersjön motsätter sig Fiskeriverket produktionsökningen om inte bolaget kan finna möjligheter att bibehålla kväveutsläppen på högst nuvarande nivå.

Som påpekas i miljökonsekvensbeskrivningen bör, mot bakgrund av de höga krom- och nickelhalterna i sedimenten nedströms, undersökningar ske av fisk avseende lever- och muskelinnehåll av nämnda metaller. Sådana föreslås ske årligen inom kontrollprogrammet. Materialet bör vara gädda och abborre hämtad från fiskelokaler i Nybyåns nedersta del.

Fiskeriverket har kompletterat sitt tidigare yttrande och anfört att även fisk från uppströms liggande fiskelokaler bör analyseras för att tydligare kunna följa ev påverkan från företagets utsläpp. Under förutsättning att ovanstående uppfylls/tillgodoses ha verket inget att erinra mot att företaget beviljas verkställighetsförordnande.

Vad gäller företagets förslag till villkor för föroreningsinnehållet i dagvatten anser verket att riktvärdet för mineralolja är för högt. Fiskeriverket anser att åtgärder bör redovisas för att komma ner i lägre halter (<1 mg/l). Genom att utgående halter av mineralolja minskas, minskas även utgående halter av krom och nickel. Vidare anser verket att förutom rikt-/gränsvärden för halter av Fe, Ni, Cr och Cr (VI) i utgående vatten från neutraliseringsanläggningen, även rikt-/gränsvärden för årligt totalutsläpp i kg av desamma måste fastställas. Förslagsvis fastställs ett månadsmedelvärde som riktvärde och det årliga totalutsläppet som gränsvärde. Gränsvärdet bör sättas lägre än månadsmedelvärdet x 12 så att en ambitionsnivå finns att aktivt arbeta för att minska utsläppen av desamma. Förutom den direkta giftverkan av för höga halter av tungmetaller är det ut ackumulations-/anrikningssynpunkt viktigt att fastställa hur stora mängder i kg som faktiskt får släppas ut till recipienten per år. Motsvarande rikt-/gränsvärden i kg bör, förutom föreslagna haltgräns om 10 mg/l, fastställas för utsläppet av suspenderade ämnen. Slutligen får verket notera att företagets utsläpp av kväve till vatten trots mer än tio års provotid inte minskat något. Kväveutsläppen utgör en förhållandevis stor punktkälla på Mälaren och är ur ett långsiktigt perspektiv oacceptabelt stora.

Länsstyrelsen

Länsstyrelsen har i yttranden före huvudförhandlingen (aktbil. 23, 28, 30) avstyrkt bifall till bolagets ansökan. Länsstyrelsen har därvid anfört i huvudsak att tillstånd till produktionsökning avstyrks på grund av att säkerhetsrapporten inte varit godtagbar samt att tillstånd att ny mark tas i anspråk för deponiverksamhet avstyrks så länge en lokaliseringssprövning inte är genomförd. Vid huvudförhandlingen har länsstyrelsen tillstyrkt bifall till ansökan om produktionsökning men vidhållit sin inställning betr utökad deponering. I yttrande den 23 augusti 2002, aktbil 61, sammanfattar länsstyrelsen sin inställning i målet i huvudsak enligt följande.

Länsstyrelsens inställning i deponeringsfrågan

Länsstyrelsen vidhåller yrkandet från huvudförhandlingen att bolaget skall mäta sättningsbeteendet i befintlig deponi årligen och rapportera resultatet till tillsynsmyndigheten. Länsstyrelsen vidhåller även tidigare yrkanden att miljödomstolen inte skall överlåta åt tillsynsmyndigheten att fastställa villkor för deponeringsverksamheten.

Länsstyrelsen vidhåller yrkandet från huvudförhandlingen att såväl tillståndet för nuvarande deponeringsverksamhet samt ett eventuellt tillstånd för utökad deponeringsverksamhet skall förenas med krav på godtagbar ekonomisk säkerhet för kostnader för efterbehandlingsåtgärder för deponiverksamheten. Länsstyrelsen menar att säkerheten i första hand skall ställas som en bankgaranti, en moderbolagsgaranti kan anses vara mindre lämplig i detta fall.

Länsstyrelsens inställning rörande skredrisk på området

Bolaget skall tillse att en detaljerad skredriskkartering över området görs. Utredningen skall omfatta hela det område som Avesta Polarit AB har eller haft verksamhet på eller på annat sätt ansvarar för. Utredningen skall se till översvämningsrisk och tänkbara följder för människors hälsa och miljön därav i ett långsiktigt perspektiv.

Skredriskkarteringen skall göras med kända och standardiserade metoder samt utföras av personer med dokumenterad kompetens inom fackområdet.

Utredningen skall tillsammans med förslag till eventuella skyddsåtgärder eller andra lämpliga åtgärder redovisas till miljödomstolen inom två år från det att miljödomstolens beslut vunnit laga kraft. Frågan om behovet av skyddsåtgärder eller övriga åtgärder för att förebygga risken för och konsekvensen av skred skall sedan avgöras av miljödomstolen.

Länsstyrelsens inställning rörande förorenade områden

Länsstyrelsen vidhåller i sin helhet tidigare yrkande från 2001-05-02 rörande krav på utredning av förorenade områden.

Länsstyrelsens inställning till tillåtlighet och säkerhetsrelaterade frågor

Avesta Polarit AB presenterade under huvudförhandlingen de kompletteringar av säkerhetsrapporten inklusive uppdatering av handlingsprogram och intern plan för räddningsinsatser som länsstyrelsen tidigare efterfrågat som grund för den fördjupade säkerhetsprövningen. Vidare redogjorde bolaget för sin organisation av den interna räddningsstyrkan samt för utformningen av samarbetet mellan intern och kommunal räddningstjänst.

Med anledning av vad som redovisades anser länsstyrelsen att det inte längre finns säkerhetsrelaterade skäl att avstyrka den ansökta produktionsökningen varför tidigare yrkande på avslag för produktionsökningen tillbakadras. Länsstyrelsen lämnade heller inga ytterligare yrkanden rörande säkerhets- eller Seveso II-relaterade frågor bortsett vad som anförts ovan rörande hantering av skredrisker.

Produktionsökningen, bortsett från deponeringsverksamheten, kan således tillstyrkas under förutsättning att verksamheten av miljö- och hälsoskyddsskäl regleras på ett antal punkter.

Länsstyrelsens inställning till villkor för produktionsökningen

Länsstyrelsen menar att produktionsökningen, förutom den del som berör deponering, kan tillstyrkas under förutsättning att de miljö- och hälsoskyddsrelaterade kraven tillgodoses.

Länsstyrelsens inställning till verkställighetsförordnande

Länsstyrelsen motsätter sig att verkställighetsförordnande medges.

Bygg- och miljönämnden

Bolagets yrkande på att få öka produktionen av VKS- och kallvalsade band till högst 250 000 ton per år (avser färdig produkt) tillstyrks under förutsättningen att nämndens villkorsförslag beaktas vid tillståndsgivandet.

Bolagets yrkande på att få använda utrymme mellan nedlagd metallhydroxiddeponi samt aktiv deponi för deponering av 45 000 ton metallhydroxidslam tillstyrks, under förutsättning att bolaget redovisar på vilket sätt anläggandet av deponin avses ske och hur det säkerställs att EG direktivet 1999/31 uppfylls. En sådan redovisning ska inges till miljödomstolen i god tid innan huvudförhandlingen.

Nämnden avstyrker bolagets yrkande på att tillsynsmyndigheten ska besluta om villkor för deponeringen och förutsätter att bolaget till miljödomstolen inkommer med förslag till villkor i god tid innan huvudförhandlingen.

Nämnden avstyrker vid denna prövning företagets yrkande på att ytterligare utöka deponiområdet.

Bolagets yrkande på att öka utsläppen av avloppsvatten från kallvalsverket och neutraliseringsanläggningen avstyrks.

Bolagets yrkande på rätt att bygga ut befintlig kromreduceringsanläggning vid behov tillstyrks under förutsättning att det totala utflödet av processvatten från valsverket underskrider 50 m³/h.

Bolagets yrkande på rätt att bygga ut befintligt neutraliseringsverk och rätt att öka utsläppen av kväve och metaller till recipienten Nybyån avstyrks.

DOMSKÄL

Prövningens omfattning, tillåtlighet m m

Den nu tillåtna produktionsnivån vid Nyby bruk – årligen 95 000 ton kallvalsade band och 90 000 ton varmvalsade band - bestämdes genom ett beslut av Koncessionsnämnden för miljöskydd 1990 (nr 68/90). Därefter har verksamheten varit föremål för ett flertal prövningar av Koncessionsnämnden och miljödomstolen. Dessa prövningar har gällt villkoren

för tillståndet, i huvudsak utsläppen av kväve till vatten och kväveoxider till luft från valsverkets betningsanläggningar. Verksamheten vid Nyby bruk är inte tillståndsprövad enligt miljöbalken.

Miljödomstolen kunde i deldom den 21 mars 2000 konstatera att frågan om villkor för utsläppet av kväve till vatten varit uppskjuten under mycket lång tid och ännu inte kunde avgöras. Vidare konstaterade miljödomstolen att utsläppet av kväve till vatten utgör en förhållandevis mycket stor punktbelastning på Mälaren samt att samtliga kommunala avloppsreningsverk med betydande utsläpp av kväve till Mälaren har genomfört eller planerar att genomföra kväverening med hänsyn till såväl lokala förhållanden i Mälaren som den samlade belastningen på Östersjön. Miljödomstolen uttalade att den anser att nuvarande utsläpp av kväve till Mälaren från neutralisationsanläggningen långsiktigt är oacceptabelt stora. Som framgår nedan har bolaget nu begränsat utsläppen genom att vidta en rad åtgärder och planerar att vidta ytterligare åtgärder.

Även frågan om villkor för utsläppen till luft av kväveoxider från glödningsugnarna har varit föremål för flera prövningar. Efter ett prövotidsförfarande under åren 1990 – 1995 bestämde Koncessionsnämnden villkor för utsläppen från linje 55 av NO_x. Det visade sig emellertid svårt att klara föreskrivet utsläppsvärde, vilket överskreds under en längre tid, och bolaget begärde mildring av villkoret, i avvaktan på bl a utbyte av ugnens samtliga brännare. Miljödomstolen upphävde genom deldomen den 21 mars 2000 villkoret och uppsköt på nytt avgörandet av villkorsfrågan under en prövotid. Bolaget har som framgår nedan nu begränsat utsläppen genom att vidta en rad åtgärder och planerar att vidta ytterligare åtgärder.

Inför prövningen i detta mål kan Miljödomstolen således konstatera att utsläppsförhållandena är väsentligt förbättrade i förhållande till vad som varit fallet vid de tidigare prövningarna. De villkorsöverskridanden som tidigare förekommit utgör därför i och för sig inte något hinder mot att nu lämna ett nytt tillstånd till högre produktion.

Miljödomstolen konstaterar emellertid att om inga ytterligare åtgärder vidtas kan den ökade produktionen medföra påtaglig ökning av utsläpp av bl a kväveoxider till luft från ugnar och betning samt ökade utsläpp till vatten av bl a nitratkväve, sexvärt och totalt krom, nickel, järn och suspenderade ämnen. Det är därför en förutsättning för att tillåta ökad produktion att utsläppen inte ökar utan kan begränsas i förhållande till de utsläpp som sker idag.

Bolagets ansökan om produktionsökning har vid huvudförhandlingen tillstyrkts av länsstyrelsen och miljönämnden. Den invändning som tidigare gjorts av länsstyrelsen när det gäller den prövning som skall ske i målet enligt lagstiftningen om åtgärder för att förebygga och begränsa verkningarna av allvarliga kemikalieolyckor (den s k Sevesolagen) har bortfallit sedan bolaget kompletterat ansökningshandlingarna med uppdaterat handlingsprogram och intern plan för räddningsinsatser. Naturvårdsverket har tillstyrkt ansökan till ökad produktion under förutsättning att vissa närmare angivna synpunkter beaktas. I huvudsak anser Naturvårdsverket att åtgärder bör vidtas dels så att NO_x-halten i gaserna från skrubberskorstenen hamnar väl inom BAT-intervallet i EU:s referensdokument samt dels för att minska mängden sköljvatten och föroreningshalten, särskilt betr kväve, i avlopps-

vattnet. Fiskeriverket har motsatt sig produktionsökningen om inte bolaget kan finna möjligheter att bibehålla kväveutsläppen på högst nuvarande nivå.

Utredningen i målet visar att det är möjligt att vidta åtgärder i nyssnämnda avseenden och att det också är möjligt att meddela sådana föreskrifter att utsläppen inte tillåts öka i förhållande till vad som nu gäller.

Något hinder i övrigt mot att lämna tillstånd till produktionsökningen föreligger inte. Miljödomstolen finner att tillstånd kan lämnas till produktionsökningen. På motsvarande sätt som nu sker bör processvattnet från AST (Avesta Sandvik Tube AB) kunna renas i Avesta Polarit AB:s reningsanläggning.

När det gäller ansökan om tillstånd till utökad deponering anser Länsstyrelsen och Bygg- och miljönämnden att ansökningshandlingarna bör kompletteras. Dessa myndigheter har därför avstyrkt att tillstånd lämnas till utökad deponering. Miljödomstolen anser att resultatet av de ytterligare geologiska och hydrogeologiska undersökningar som bolaget åtagit sig att utföra inför byggandet av en ny deponi bör redovisas i målet innan ställning tas till tillåtlighet, lokalisering och utformning av en sådan. Undersökningarna bör genomföras i samråd med tillsynsmyndigheten och redovisas till miljödomstolen. Miljödomstolen delar också myndigheternas uppfattning betr kompletteringar i övrigt rörande den utökade deponeringen. Miljödomstolen konstaterar att det framgår att mängden hydroxidslam minskar på den ökade syraåtervinningen och att utrymmet på den nuvarande deponin kommer att räcka längre än som angavs i bolagets ansökan. Miljödomstolen finner det därför lämpligast att inte genom denna deldom ta ställning till ansökningen rörande utökad deponeringsverksamhet. Bolaget bör genom ett separat beslut föreläggas att komplettera ansökningshandlingarna i enlighet med vad som anges ovan.

Den befintliga deponin, som är hänförlig till deponiklassen deponi för farligt avfall, omfattas av tillstånd enligt miljöskyddslagen. Vid tillståndsprovning enligt miljöbalken skall bestämmelserna i förordningen (2001:512) om deponering av avfall (deponeringsförordningen) beaktas vid tillståndsprovning enligt vad som närmare anges i förordningens 35 och 36 §§. För deponier som omfattades av tillstånd den 16 juli 2001 gäller att verksamhetsutövaren senast den 1 juli 2002 till tillsynsmyndigheten skall ge in en plan för anpassning eller avslutning av deponin senast 2008. Utrymmet på den befintliga deponin kommer inom något år att vara helt ianspråktaget, dvs före 2008. De skyddsåtgärder som bör vidtas på den befintliga deponin bör därför prövas i ett sammanhang och då med utgångspunkt från en avslutningsplan. I en avslutningsplan skall redovisas de åtgärder som behöver vidtas för att så snart som möjligt avsluta deponin i enlighet med bestämmelserna i deponeringsförordningen samt en tidsplan för avslutningen. Miljödomstolen anser att verksamheten på den befintliga deponin, i avvaktan på byggandet av en ny deponi, bör omfattas av tillstånd enligt denna deldom och att tills vidare bör gälla de villkor rörande deponering av metallhydroxidslam och deponeringen i övrigt som länsstyrelsen meddelat med stöd av delegation. Bolaget bör ställa säkerhet för efterbehandlingskostnaden för den befintliga deponin (se nedan).

Sammanfattningsvis bör nu genom denna deldom tillstånd lämnas till ökad produktion och befintlig deponi. Tillståndet bör, då det vunnit laga kraft, ersätta tidigare lämnade tillstånd. Miljödostolen kommer senare att ta slutlig ställning till bolagets ansökan om utökad deponering.

Villkorsfrågor

När det gäller vilka villkor som bör gälla för tillståndet åberopar bolaget också gjorda prövotidsutredningar som underlag för bedömningarna. Som en följd av att tillståndet enligt denna deldom, när det vunnit laga kraft, ersätter tidigare lämnade tillstånd bör prövningen av uppskjutna frågor enligt deldomen den 21 mars 2000 nu avskrivas.

Uppskjutna frågor

Som framgår ovan kan den ökade produktionen om inga ytterligare åtgärder vidtas medföra påtaglig ökning av utsläpp av bl a kväveoxider till luft från ugnar och betning och ökade utsläpp till vatten av bl a nitratkväve, sexvärt och totalt krom, nickel, järn och suspenderade ämnen. Vid ökad produktion är det en förutsättning att utsläppen inte ökar utan kan begränsas i förhållande till de utsläpp som sker idag. Bolaget och remissmyndigheterna är ense om att utredningar bör genomföras för att ge närmare underlag för begränsning av utsläppen. De är också i stort sett eniga om inom vilken tid utredningarna bör genomföras. När det gäller utredningarnas omfattning finns det dock olika uppfattningar.

Miljödostolen delar uppfattningen att villkor i de nämnda avseendena inte bör bestämmas nu. Under en prövotid bör därför avgörandet uppskjutas av vilka villkor som skall gälla för utsläpp av kväveoxider från glödningsugnar i linje 55 och linje 60, kväveoxider och fluorväte från skrubbern efter betningen, vattenmängden från sköljning i kallvalsverket samt till vatten av kväve, metaller och suspenderade ämnen samt vattenmängden från neutralisationsanläggningen. Under prövotiden bör gälla sådana provisoriska föreskrifter att utsläppen inte tillåts öka i förhållande till vad som nu gäller. Bolaget bör under prövotiden vidta åtgärder resp. genomföra utredningar och undersökningar enligt vad som anges nedan. Prövotidsutredningarna bör redovisas till miljödostolen enligt följande. För utsläppen av kväveoxider från glödningsugnar och utsläppet till vatten från neutralisationsanläggningen och sköljvattenförbrukningen bör prövotidsutredningarna redovisas senast den 28 februari 2003, och för NO_x-utsläppet från skrubbern inom två år efter laga kraftvunnen dom.

Utsläpp av kväveoxider till luft

Både länsstyrelsen och miljö- och byggnämnden yrkar att utredningarna beträffande begränsning av utsläpp av kväveoxider från glödningsugnar och betning, förutom bolagets förslag, även ska omfatta SCR-rening, vilket bolaget motsätter sig. Miljödostolen bedömer att utredningar beträffande utsläpp av kväveoxider till luft från glödningsugnar skyndsamt bör genomföras med den omfattning bolaget föreslagit och att man därefter kan ta ställning till om ytterligare reningsåtgärder såsom SCR kan behövas utöver begränsningsåtgärder för skrubbern vid behov övervägas. Nedan redovisas närmare rådande förhållanden och vilka utredningar bolaget bör åläggas att genomföra för respektive del av anläggningen.

Kväveoxidutsläppen från glödgningsugnen i linje 55

Kväveoxidutsläppet från glödgningsugnen i linje 55 har sedan lång till varit svårt att begränsa. På grund av att plåten som glödgas i ugnen är mycket tunn (i genomsnitt ca 0,96 mm) och temperaturen hög ca 1200 °C i slutet av ugnen kan inte låg-NO_x-brännare införas i någon del av ugnen. Ugnen byggdes om i mitten av 1990-talet från konventionell eldning till eldning med gasol och syrgas i så kallade oxy-fuel-brännare för att begränsa tillförsel av kväve och därmed NO_x-bildningen. Införandet av oxy-fuel-teknik minskar bränsleförbrukningen i ugnen eftersom en väsentligt mindre gasvolym tillförs vid användning av ren syrgas än vid användning av luft. Emellertid sker i öppna delar av ugnen, främst i början och slutet, inläckage av luft och därmed ökad NO_x-bildning.

Bolaget har för begränsning av inläckaget av luft bl a genomfört följande åtgärder. Halvering av avgaskanalen, inreglering av till och frånluftslåda, strypbrickor till alla syrgasflänsar, kontroll av ugnens täthet. Efter dessa åtgärder fås dock ännu in luft främst vid ugnens in- och utlopp samt vid kyllådan. Bolaget har under juli i år vidtagit ett antal åtgärder (ugnsmodifiering) bl a för begränsning av inläckaget av luft i mellandel av ugn- kyl där tätning med rullar planeras. Vidare kommer förvärmning att införas under augusti och motblåsejektor att installeras för att ständigt upprätthålla övertryck i ugnen. Med dessa åtgärder anser bolaget att NO_x-utsläppen kommer att minska ner mot 100 mg/MJ.

Miljödomstolen anser att bolaget under provotiden bör genomföra föreslagen ugnsmodifiering och vid behov ytterligare åtgärder för att söka begränsa utsläppet av NO_x till 100 mg/MJ tillfört bränsle. Åtgärderna skall värderas ut och analyser genomföras som underlag för redovisning och förslag till villkor för utsläpp av NO_x från glödgningsugnen på linje 55. NO_x-utsläppen bör redovisas i mg/MJ, som årsutsläpp vid sökt produktion samt om möjligt produktionsrelaterat. Utredningen skall ske i samråd med tillsynsmyndigheten och redovisas till miljödomstolen före utgången av februari månad 2003. Nuvarande provisoriska föreskrift (200 mg/MJ tillförd energi) bör gälla till dess annat blir beslutat.

Kväveoxidutsläppen från glödgningsugnen i linje 60

Glödgningsugnen i linje 60 eldas med lättolja (EO1) med finfördelningsluft (pilotluft) och i rekuperator förvärmad förbränningsluft. Banden på linje 60 är betydligt grövre (i genomsnitt ca 3,4 mm) än på linje 55. Utsläppet av NO_x har under åren 1997 till 2001 uppgått till mellan 31 och 40 ton/år respektive från 122 till 155 mg/MJ eller 0,18 till 0,22 kg NO_x/ton stål. Nuvarande utsläppsvillkor 150 mg/MJ motsvarar ca 0,20 kg/ton stål. Vid sökt produktion skulle NO_x-utsläppen med nuvarande drift uppgå till ca 62 ton räknat som NO₂ per år. Bolaget överväger att för begränsning av energiförbrukningen med upp mot 40 % eventuellt övergå till oxy-fuel-teknik i denna ugn. Oljeeldningen skall behållas och förhållandet i ugnen kommer att bli liknande förhållandena i en av ugnarna i Avesta.

Miljödomstolen anser att bolaget bör utreda de ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna för att övergå till oxyfuel-teknik med bibehållen oljeeldning i ugnen. I utredningen bör bolaget, förutom energiaspekter, särskilt överväga hur utsläppet av kväveoxider kommer att förändras såväl i mg/MJ, som årsutsläpp samt i kg/ton stål (produktionsrelaterat). Utredningen skall genomföras i samråd med tillsynsmyndigheten och redovisas till miljödomstolen före utgången av februari månad 2003. Nuvarande utsläppsvillkor bör gälla som provisorisk föreskrift till dess annat blir beslutat.

Kväveoxidutsläppen och fluorväteutsläppen från skrubber efter betning

Kväveoxidutsläppen från skrubber efter betning

Avsuget från betkaren 1, 2 och 5 leds till en skrubber där fluorväte och NO_x avskiljs. NO_x-utsläppet efter skrubbern mäts kontinuerligt. Villkoret för utsläppet från skrubbern är nu 10 kg NO_x/h vilket bolaget i sin ansökan föreslår som framtida villkor. Naturvårdsverket har baserat på utsläppet från skrubbern 47 ton under år 1999 beräknat koncentrationen av NO_x till ca 670 mg NO₂/m³ norm torr gas. Enligt EU:s Brefdokument redovisas här SCR-rening som BAT med utsläpp av NO_x inom intervallet 200 – 650 mg NO₂/m³ norm torr gas. Med hänvisning till att bolagets utsläpp överstiger angiven BAT-nivå yrkar Naturvårdsverket att SCR-rening skall införas inom ett år efter dom i detta mål med målsättning att begränsa utsläppet till åtminstone 18 ton NO_x per år. Länsstyrelsen samt miljö- och byggnämnden yrkar prövotid under ett halvt år för utredning angående införande av SCR-rening för begränsning av NO_x-utsläppet till under 20 ton/år. Bolaget har emellertid successivt minskat NO_x-utsläppet till ca 38 ton år 2000 och till ca 34 ton år 2001. Minskningen av NO_x-utsläppet beror bl a på tillsats av väteperoxid till betbaden för återvinning av salpetersyra. Även i år minskar utsläppet nu så att det verkliga NO_x-utsläppet nu uppgår till ca 4 – 5 kg/h motsvarande ca 180 ppm eller 360 mg NO_x som NO₂/m³ norm torr gas. Detta värde ligger inom det intervall som i Bref-dokumentet angivits som BAT, varför bolaget motsätter sig kravet på SCR-rening. Bolaget åtar sig att under en prövotid på två år fortsätta arbetet med begränsning av utsläppet av NO_x från skrubbern och som provisorisk föreskrift åtar sig bolaget utsläppet högst 7 kg NO_x/h. Bolaget åtar sig vidare att genomföra spridningsberäkningar för bolagets totala utsläpp av NO_x och jämföra utsläppen med kommande miljö kvalitetsnorm samt att vid behov föreslå åtgärder t ex eventuell skorstensförlängning. En ökning av skorstenshöjden från 16 till 24 meter för utsläppet från skrubbern minskar 98-percentilskoncentrationen till ca hälften i punkt A som ligger norr om industriområdet, vid närmaste bebyggelse.

Miljödomstolen anser att bolaget bör utreda möjligheterna att begränsa utsläppet av NO_x från skrubbern efter betningen. Efter den inledande optimeringen av NO_x-avskiljningen i skrubbern bör bolaget utreda och redovisa vilken ytterligare utsläpps begränsning införande av SCR-rening på skrubbern eller någon annan reningsåtgärd skulle medföra och kostnaden för detta. Vidare bör bolaget redovisa de totala utsläppen av NO_x från sin verksamhet samt genomföra spridningsberäkningar för NO₂ i närområdet. Beräkningar skall också genomföras med hänsyn till övriga källor i närområdet. Resultatet skall jämföras med föreslagna miljö kvalitetsnormer för NO₂. Bolaget skall också redovisa hur koncentrationen av NO₂ förändras i omgivningen i förhållande till miljö kvalitetsnormen vid införande av SCR-rening på skrubbern efter betningen. Bolaget skall redovisa beräknade framtida utsläpp både per timma och totalutsläpp per år samt förslag till slutliga villkor för utsläppet av kväveoxider från skrubbern.

Miljödomstolen godtar bolagets förslag till provisorisk föreskrift.

Utsläppet av fluorväte från skrubbern efter betningen

Utsläppet av fluorväte uppgår till ca 25 – 35 kg/år och den utgående halter är ca 0,5 mg HF/m³ norm torr gas. Bolaget åtar sig att under ovan nämnda prövotid även utreda utsläp-

pet av fluorväte, men anser inte att det behövs något särskilt utsläppsvillkor för fluorväte. Naturvårdsverket uppger som BAT-nivå 2 – 7 mg/m³ norm torr gas samt anser att mätning av fluorväte bör ingå i provotidsutredningen för begränsning av NO_x-utsläppet från skrubbern.

Länsstyrelsen samt miljö- och byggnämnden föreslår utsläppsvillkoret 5 mg/m³ norm torr gas.

Miljödomstolen anser att mätning av fluorväteutsläppen bör ske under provotiden för NO_x-utsläppet från skrubbern. Under provotiden behövs inte någon provisorisk föreskrift för detta utsläpp. Vid redovisningen av provotidsutredningen bör frågan åter övervägas.

Utsläpp till vatten från betning

Bolagets ansökta produktionsökning innebär en betydande ökning av den plåtyta som behöver betas. År 2001 var den betade ytan ca 34 miljoner kvadratmeter, medan motsvarande yta vid sökt produktion blir ca 75 miljoner kvadratmeter. Bolaget har för begränsning av det ökande betbehovet infört borstning på ett ställe i linje 60 vilket underlättar den följande betningen.

Frågan om villkor för utsläpp till vatten från betningen har sedan tillståndsbeslutet 1990 skjutits upp ett flertal gånger i avvaktan på ytterligare utredning för begränsning av utsläppen av nitratkväve, krom (sexvärt respektive totalt), nickel, järn och suspenderade ämnen respektive vattenbesparande åtgärder och/eller behandling av sköljvatten med omvänd osmos. Miljödomstolen sköt senast upp dessa frågor i en deldom 2000-03-21 för redovisning före 2002-03-21.

Bolaget har vidtagit ett antal olika åtgärder för begränsning av betningen (infört t ex borstning på ett ställe i linje 60) respektive åtgärder för begränsning av syraförbrukningen i betbaden såsom införande av peroxiddosering i betbaden, nya syraretardationsanläggningar (SAR) i linje 55 och 60 och elektrodialys för en del av flödet från syraretardationsanläggningarna. Bolaget har också förbättrat reningen genom införande av separat skrubber för betångor från neolytbetningen i både linje 55 och 60 samt infört kromreduktionsanläggning i linje 55 och kommer att införa särskilt kromreduktionssteg före flockningsbassängen i vattenreningsanläggningen samt förbättrat slamhanteringen i betanläggningarna. Under sommaren planerar bolaget vidare att bygga en bassäng för spolvatten med volymen 50 m³ för att underlätta driften i neutralisationsanläggningen.

Bolagets åtgärder har begränsat utsläppet av krom och nickel från 184 respektive 57 kg år 1998 till 22 respektive 13 kg år 2001. Med nuvarande halter beräknas vid sökt produktion utsläppet av krom bli ca 40 kg/år och utsläppet av nickel ca 25 kg/år.

Elektrodialysanläggningen kommer att efter sommaren behandla hela det flöde som anläggningen lämpar sig för. Specifika salpeterssyraförbrukningen per kvadratmeter betad plåt har i L55 minskat från 0,021 kg för år 2001 till 0,012 kg år 2002, dvs med 43 %, samt i L60 från 0,108 till 0,055 kg/m² motsvarande en minskning med ca 50 %. Elektrodialysanläggningen har även minskat den specifika förbrukningen av fluorvätesyra från 0,010 till 0,0078 kg/m² i L55 respektive från 0,053 till 0,038 kg/m² i L60. Minskningarna motsvarar här ca 22 respektive ca 29 %. Elektrodialysanläggningen har hittills begränsat utsläppet av

nitratkväve motsvarande från ca 265 ton/år till en nivå motsvarande ca 210 ton/år. Bolaget bedömer att kväveutsläppet bör kunna begränsas till ca 130 ton/år efter intrimning av hela elektrodialysanläggningen. EU-dokumentet anger enligt bolaget för motsvarande typ av betningsanläggning SAR som BAT, vilket skulle innebära ett kväveutsläpp motsvarande ca 200 ton/år. Bolaget åtar sig som provisorisk föreskrift nuvarande provisoriska föreskrift högst 280 ton N_{tot} per år.

Till neutralisationsanläggningen förs också lakvatten från deponierna. Lakvattnet från den avslutade deponin innehåller sexvärt krom, varför remissmyndigheterna yrkat att detta vatten leds till kromreduktionsanläggning före neutraliseringen. Lakvatten är totalt ca 200 m^3 /vecka från båda den avslutade och den pågående deponin. Halten sexvärt krom i lakvattnet från avslutade deponin kan uppgå till 10 mg/l eller ca 1 – 2 g sexvärt krom per vecka. Ledande av lakvattnet till den nuvarande kromreduktionsanläggningen, som inte ligger vid neutraliseringsanläggningen skulle medföra lång ledningsdragning, varför bolaget motsätter sig detta. För närvarande leds lakvattnet tillsammans med spolvattnet från AST. När den planerade ändringen av reningen i neutralisationsanläggningen för separat kromreduktion genomförts bör även detta vatten att kunna renas optimalt.

Mängden sköljvatten (spolvatten) från kallvalsverket

Bolaget yrkar med anledning av produktionsökningen ökade utsläpp av sköljvatten från kallvalsverket från nuvarande 50 m^3 /h till 80 m^3 /h. Naturvårdsverket och länsstyrelsen anser att kaskadsköljning utgör BAT och därför bör införas. Länsstyrelsen instämmer med Naturvårdsverket i teknikvalet, men motsätter sig att bolaget ska få öka sköljvattenförbrukningen utöver nuvarande villkor. Bolaget motsätter sig införande av kaskadsköljning och anför att denna typ av sköljning endast delvis kan införas och åtar sig att under prövotiden för utsläpp till vatten från neutralisationsanläggningen utreda detta.

Miljödomstolen anser att bolaget under prövotiden bör åläggas utreda möjligheterna att begränsa mängden spolvatten (sköljvatten) efter betningen i kallvalsverket genom att där så är möjligt införa kaskadsköljning eller alternativ metod. Som provisorisk föreskrift bör till dess annat blir beslutat bolagets villkorsförslag, 80 m^3 /h, gälla. Vidare bör det tidigare utredningskravet beträffande rening av sköljvatten med omvänd osmos för återföring av en del sköljvatten kvarstå.

Miljödomstolen anser vidare att bolaget genom bl a optimering av syraåtervinning, väteperoxidtillsatsen och elektrodialysanläggningen mm skall söka begränsa utsläppet av kväve till vatten i så stor utsträckning som möjligt. Med hänsyn till kvävebelastningen i recipienten är det här motiverat att ställa väsentligt strängare krav på begränsning av kväveutsläppet än vad som föreskrivs som BAT i Bref-dokumentet. Miljödomstolen är dessutom övertygad om att bolaget med sin lovande egna utveckliga av elektrodialys kommer att kunna begränsa dessa utsläpp till en för recipienten tillräckligt låg nivå. Miljödomstolen ålägger vidare bolaget att begränsa utsläppet av sexvärt krom, krom totalt, nickel, järn och suspenderade ämnen samt vattenmängden från neutralisationsanläggningen.

Bolaget skall genomföra utredningarna ovan i samråd med tillsynsmyndigheten och före utgången av februari månad 2003 till miljödomstolen redovisa vidtagna åtgärder och uppnådda resultat samt lämna förslag till eventuellt ytterligare åtgärder och kostnaden härför

samt lämna förslag till slutliga villkor beträffande mängden sköljvatten och totala vattenutsläppet från neutralisationsanläggningen inklusive mängden kväve per år samt halterna och årsutsläppen av sexvärtkrom, kromtotalt, nickel och järn och suspenderade ämnen.

Till dess annat blir beslutat bör gälla nuvarande provisoriska föreskrifter för utsläppet av metaller, suspenderade ämnen och pH-intervall samt den efter produktionsökningen av bolaget föreslagna ökningen av vattenmängden från neutralisationsanläggningen till högst 95 m³/h. Inom den ramen får bolaget också behandla sköljvatten från AST ca 15 m³/h. Eftersom nuvarande årsutsläpp ligger väsentligt lägre än den begränsning som miljö- och byggnämnden föreslår behövs inte den begränsningen av totalutsläppet som provisorisk föreskrift.

Villkor

Utsläpp till vatten av dagvatten och kylvatten.

En stor del av bolagets kyl- och dagvatten förs till ett koalescensavskiljare för oljeavskiljning före utsläpp till recipienten Nybyån. Cirka hälften av flödet till den anläggningen har tidigare utgjorts av kylvatten från Carpenter Products Powder (fd. Anval). Bolaget har nu sagt upp avtalet med Carpenter, varvid belastningen på koalescensavskiljaren har begränsats. Bolaget uppfyller remissmyndigheternas krav på att dagvatten som kan bli förorenat av olja genomgår oljeavskiljning. Naturvårdsverket yrkar provotidsutredning under 1 år för kartering av kylvatten och utredning av recirkulation av kylvatten. Bolaget har inlett en utredning på detta område samt angående separering av dag- och kylvatten, men vill för närvarande inte genomföra ytterligare utredningar eller åtgärder ens vid ombyggnader eller nybyggnader. Bolaget och remissmyndigheterna är överens om att nuvarande villkor för föroreningsinnehållet i dagvatten också skall gälla framledes samt att när erforderligt underlag föreligger för mätning av mineraloljehalten med annan metod tillsynsmyndigheten får föreskriva villkorsvärde motsvarande 5 mg mineralolja/liter.

Miljödomstolen anser att efter bortkopplingen av kylvattnet från koalescensavskiljaren bör anläggningens funktion förbättras med den halverade belastningen samt utrymme finnas för eventuellt andra dagvatten inom bolaget som kan vara oljeförorenade. En total separering av dag- och kylvattensystem respektive rent dagvatten från sådant som kan vara oljeförorenat inom anläggningen kan vara en mycket omfattande åtgärd, varför det kravet inte bör ställas nu. Dock bör bolaget i samband med om- och nybyggnader samt markarbeten åläggas att när det inte medför orimliga kostnader separera rent kyl- och dagvatten. Tillsynsmyndigheten bör få avgöra från fall till fall när det är miljömässigt motiverat och ekonomiskt rimligt att separera dag- och kylvattensystem respektive rent dagvatten och sådant som kan vara oljeförorenat i samband med ny och ombyggnader mm.

Spillvatten

Det sanitära avloppsvattnet ska som enligt tidigare villkor ledas till spillvattennätet. Någon ytterligare begränsning för detta vatten utöver vad som gäller enligt överenskommelse med reningsverket behövs inte.

Åtgärder för begränsning av risken för förorening av mark och grundvatten

Bolaget åtar sig att med en mobil anläggning uppfylla länsstyrelsens samt miljö- och byggnämndens krav på avstängningsmöjlighet för dagvattenbrunnar vid eventuellt läckage, som

annars kan förorena dagvattnet. Detta åtagande bör som bolaget föreslagit föreskrivas som villkor.

Bolaget har byggt en ny syrastation för lossning och hantering av syror samt anlagt kulvert för syra ledningar. Nytt oljerum för valsverken har byggts. Bolaget har vidare förbättrat kemikaliehanteringen samt infört effektivare avfallshantering och miljöstation.

Miljödomstolen anser att nuvarande villkor beträffande förvaring av syror, betbad och oljor bör gälla även i fortsättningen. Det villkor bolaget föreslagit och myndigheterna godtagit beträffande anläggande av markförlagda syra- och spolvattenledningar bör föreskrivas. Bolagets förslag till villkor beträffande förvaring av kemikalier, som godtagits av remissmyndigheterna, bör också föreskrivas. Det samma bör gälla beträffande bolagets förslag till villkor beträffande förvaring av oljehaltigt avfall, som godtagits av remissmyndigheterna.

Utsläpp av stoft till luft

Utsläpp av stoft förekommer från kyl- och riktsträckor samt från blästern (slungrensning) på linje 60. Bolaget åtar sig att begränsa stoftutsläppet från riktverk och kylsträckor till som riktvärde högst 5 mg/m^3 , norm torr gas samt från blästern, där stoftet är besvärligare till högst 10 mg/m^3 , norm torr gas. Stoftavskiljningen efter blästern sker med slangkassetfilter, medan övriga reningsanläggningar utgöres av cyklon respektive spärrfilter. Totala stoftutsläppet understiger 6 ton/år, vilket medför halten ca $1 \text{ } \mu\text{g/m}^3$ i närmaste bostadsområde. Miljö kvalitets-normen för svävande stoft PM_{10} från och med år 2005 medger $40 \text{ } \mu\text{g/m}^3$ i bostadsområde. Remissmyndigheterna yrkar högst 5 mg/m^3 , norm torr gas som riktvärde för samtliga utsläppskällor samt en begränsning av totala stoftutsläppet till högst 12 g/ton färdig produkt. Miljö- och byggnämnden föreslår som alternativ beträffande stoftutsläppet från blästern provotid 6 månader för att utreda möjligheterna att klar 5 mg/m^3 , norm torr gas.

Miljödomstolen bedömer att det i detta fall när mätningar av stoftutsläppet sker i gång per år är olämpligt att införa produktionsrelaterade utsläppsvillkor. För rikt- och kylsträckor bör begränsningsvärdet 5 mg/m^3 , norm torr gas gälla och för utsläppet från blästern bör begränsningsvärdet 10 mg/m^3 , norm torr gas gälla.

Utsläppet av oljedimma till luft

Utsläpp av oljedimma förekommer från valsverken Z1, V3 och Z-high samt från bandslip. I valsverk Z-high genomförs för närvarande försök med en polymer i stället för valsolja. Där finns trådfilter som reningsanläggning. Utsläpp av oljedimma från valsverk Z1 begränsas med elektrofilter. Efter valsverk V3 finns förfilter av trådtyp följt av elektrofilter. Efter bandslipen finns förkassetfilter. Det totala utsläppet av oljedimma är $<5,5$ ton/år och koncentrationen i närmaste bostadsområde beräknas uppgå till $0,003 \text{ mg/m}^3$. Bolaget åtar sig att enligt nuvarande villkor begränsa utsläppet av oljedimma till högst 5 mg/m^3 , norm torr gas som riktvärde, men bestrider remissmyndigheterna krav på produktionsrelaterat villkor 22 g/ton produkt.

Miljödomstolen bedömer att det nuvarande utsläppsvillkoret är tillräckligt samt att det i detta fall är olämpligt att införa produktionsrelaterade utsläppsvillkor.

Avfall

Backspolningslammet från rening av industrivatten bör omhändertas på det sätt som nu sker och som regleras i särskilt villkor.

Bolaget har infört källsortering för sådant avfall som kan återvinnas eller bör omhändertas på särskilt sätt. Bolaget har för detta föreslagit motsvarande villkor.

Farligt avfall lagras på särskilda miljöstationer och omhändertas av för detta godkända mottagare.

Inom verksamheten uppkommer stoft som delvis kan återföras som råvara för ståltillverkning.

Från neutralisationsanläggningen uppkommer metallhydroxidslam, vilket efter avvattning i filterpress till TS <30 % lagras under tak för ytterligare torkning till <50 % före kampanjvis deponering. Mängden metallhydroxidslam minskar nu i förhållande till den betade ytan beroende på ökad betbads ålder, syraåtervinning mm.

Förorenad mark

Nyby bruks industriområde har i en översiktlig inventering (byggd på litteraturstudier och interjuer) av förorenade områden utförd av länsstyrelsen inklassats som klass 1, dvs område med högt och lätttröligt föroreningsinnehåll.

Länsstyrelsen yrkar att bolaget skall genomföra undersökningar av den mark där verksamhet bedrivits (vilket är ett område som delvis ligger utanför bolagets nuvarande verksamhetsområde) enligt MIFO fas 1 och fas 2. Fas 1 innebär en historisk redovisning av vilka verksamheter som förekommit inom olika områden samt baserat på detta underlag framtagning av undersökningsprogram för fas 2. I fas 2 företas orienterande undersökningar på de ställen där det med ledning av fas 1 studien kan misstänkas att markföroreningar förekommer.

Länsstyrelsen hänvisar här till kap 10 § 2 MB där det uttryckligen står beträffande ansvaret för förorenad mark den som bedriver eller bedrivit verksamhet. Länsstyrelsen yrkar att bolaget skall genomföra fas 1 och redovisa den till miljödomstolen inom ett år från denna dom, medan miljö- och byggnämnden föreslår att fas 1 skall redovisas till miljödomstolen inom tre år efter denna dom samt att delredovisningar årligen skall ges in till tillsynsmyndigheten. Vid redovisningen av fas 1 undersökningen skall bolaget redovisa förslag till de undersökningar som ska ske inom fas 2 undersökningen. Länsstyrelsen yrkar att bolaget inom tre år också ska ha genomfört fas 2 undersökningen.

Bolaget har för att underlätta registrering av förhållandet inom sitt industriområde inför ett GIS-system. Bolaget yrkar att undersökningarna endast skall ske inom bolagets nuvarande verksamhetsområde. Bolaget anser att det är för vittgående att yrka undersökningar på mark som inte ägs av bolaget. Bolaget motsätter sig att genomföra MIFO-fas2 undersökning men åtar sig att enligt nedan genomföra en mindre omfattande inom industriområdet.

Bolaget har låtit Sweco VBB Vlak upprätta ett PM (anm. Ej medtagen i domen) angående hantering av förorenade massor. Bedömningar av föroreningsinnehållet i massor inom området bör ske i relation till riktvärden för mindre känslig markanvändning. Med hänsyn till de begränsade möjligheterna för människor att komma i kontakt med massorna kan också platsspecifika halter användas för riskbedömning. Sweco VBB Vlak bedömer att den största källan till föroreningar i massorna är den stålslagg som används som fyllnadsmaterial inom området. Slaggen förekommer mestadels i form av större klumpar och endast en mindre del som finmaterial. Det förefaller troligt att metallföroreningarna är koncentrerade till de större klumparna. Tidigare utförda lakningsförsök (Vlak 1987) indikerar att metallföroreningarna är hårt bundna till slaggen och urlakningen liten. Lakförsöken skedde vid lågt pH, vilket borde ha gett högre urlakning än under reella förhållanden. Det torde vara mer relevant att beakta de lakbara halterna än de totala halterna vid riskbedömning. Om så sker kommer de tillgängliga halterna av metaller även att hamna under de generella riktvärdena för aktuella metaller. Utredningen visar på så risker för människor och miljö.

Bolaget åtar sig följande systematiska genomgång av föroreningssituationen inom området.

1. En historisk bakgrund tas fram enligt Naturvårdsverkets rapport 4918: Metodik för Inventering av Förorenade Områden (MIFO fas 1).
2. Denna inventering kompletteras med en begränsad mängd provtagningar inom det aktuella området. De uttagna proverna analyseras på såväl totalinnehåll som urlakning. Vid dessa provtagningar bör även prov tas på grundvatten för att påvisa eventuell urlakning under reella förhållanden samt eventuellt tillkommande föroreningar på grund av spill eller utsläpp.
3. Därefter uttas prover enligt punkt 2 ovan vid de tillfällen då markarbeten/urgrävningar görs.

Som ett komplement till ovan angivna undersökningsmetodik bör provtagningar i ytvattenrecipienter samt grundvattenprovtagning i anslutning till de aktuella områdena genomföras. Sammantaget bör dessa undersökningar på sikt ge en god bild av föroreningssituationen inom området, samt ge en klarare bild av riskerna för framtida spridning av föroreningarna. Initialt kan också påvisade låga föroreningshalter i grund- och ytvatten stärka dessa antaganden att de urgrävda nedkrossade massorna kan återfyllas enligt bolagets ansökan. Tidigare har bolaget lagt uppgrävda massor på deponin.

Miljödomstolen konstaterar att bolaget åtar sig en MIFO-fas 1- studie av sitt verksamhetsområde. Miljödomstolen anser att undersökningarna beträffande förorenad mark ska begränsas till bolagets nuvarande verksamhetsområde. Miljödomstolen anser att det med tanke på att verksamhet förekommit inom Nyby industriområde sedan 1300-talet sannolikt finns en hel del att utreda enligt MIFO fas 1. Miljödomstolen bedömer att MIFO-fas 1 undersökningen bör kunna genomföras så att resultatet föreligger före utgången av januari månad år 2004.

Bolaget anser däremot att en MIFO-fas 2 undersökning är alltför resurskrävande undersökning, varför bolaget istället åtar sig att, som framgår ovan, genomföra en liknande un-

dersökning, dock med betydligt glesare provtagningsställen än enligt MIFO-fas 2. Miljödomstolen bedömer att det i detta fall är tillräckligt att genomföra den typ av undersökning som bolaget åtar sig. Miljödomstolen anser vidare att den här typen av undersökningar sannolikt efter hand behöver anpassas allt efter att undersökningsarbetet fortskrider och resultat kommer fram, varför undersökningarna bör bedrivas i samråd med tillsynsmyndigheten. För att möjliggöra denna anpassning anser miljödomstolen att resultatet av undersökningarna beträffande förorenad mark skall ges in till tillsynsmyndigheten och inte hanteras av miljödomstolen. Tillsynsmyndigheten bör bemyndigas att med ledning av undersökningsresultat besluta angående ytterligare undersökningar.

Miljödomstolen anser att frågan om återläggning av uppgrävda massor efter erforderlig undersökning i stället för deponering av massorna är en tillsynsfråga.

Handlingsplan för minskad energiförbrukning

Bolaget utreder möjligheterna att använda värmeenergi från ugnarna i linje 55 och 60 för lokaluppvärmning.

Bolaget har (i aktbilaga 26) angett att fortsatta åtgärder planeras för att minska energiförbrukningen, men att vilka åtgärder som erfordras inte är klarlagt. Bygg- och miljökontoret anser att det i tillståndsbeslutet bör föreskrivas att en handlingsplan över energiminskande åtgärder ska upprättas och inlämnas till tillsynsmyndigheten inom ett år från att beslutet vunnit laga kraft. Därefter ska planen revideras/uppdateras årligen. Bolaget anser att frågan om minskning av energiförbrukningen är en tillsynsfråga, som bör ingå i det kontrollprogram som skall bestämmas i samråd med sökanden. Miljödomstolen konstaterar att en av de mer betydelsefulla energibesparingsmöjligheterna bör vara övergång till oxy-fuel-förbränning i glödgningsugnen i linje 60, vilket kommer att utredas inom föreslaget prövotidsförordnande. Miljödomstolen anser att energibesparingsfrågorna i övrigt i detta fall bör hanteras inom ramen för kontrollprogrammet.

Ställande av säkerhet

Bolaget har motsatt sig ställande av säkerhet med hänvisning till att den framtida deponeringen kommer att ske enligt EG:s direktiv och inte kräva några särskilda efterbehandlingsåtgärder. Bolaget kan i avsaknad av rättspraxis inte ange vad som kan anses som skäligt belopp för säkerheten. Av bolaget vid huvudförhandlingen uppgiven kostnad för efterbehandling, 200–250 kr/m², är antagligen för högt med tanke på att vid den pågående deponeringen sker återfyllnad och efterbehandling av området kontinuerligt. Miljödomstolen anser för sin del att det nu följer av 22 kap 25 § miljöbalken att säkerhet skall ställas då tillstånd lämnas till deponering samt att säkerheten bör bestämmas till 2,0 miljoner kr.

Miljökonsekvensbeskrivning

Miljökonsekvensbeskrivningen kan godkännas.

DELDOM
2002-10-11

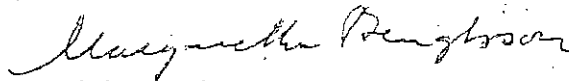
Mål nr 56
M 39-99
M 232-00

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE, se domsbilaga (TSH_MD1).

Överklagande, ställt till Miljööverdomstolen, Svea hovrätt, skall ha inkommit till miljödomstolen senast den 1 november 2002.

Björn Sälde

Margaretha Bengtsson

I detta avgörande har deltagit rådmannen Björn Sälde, ordförande, miljørådet Margaretha Bengtsson och de sakkunniga ledamöterna Lotta Olsson och Svante Holmgren. Domen är enhällig.